

DE POWWOW VAN REDHILL

Gezinsmusical over indianen en cowboys
Door Frans Busschots

Alle rollen kunnen door jongens en meisjes gespeeld worden
Meer informatie en teksten bij:
Almo
Jan Van Rijswijcklaan 282

2020 Antwerpen

De Powwow van Redhill

Door Frans Busschots

Decor

Drie decors. Alleen het “dorpszicht” bestaat uit een volledig decor.

Voor decor 2 kan men een gedeelte van decor “dorpszicht” plooien en zo een café creëren. Decor 3 kan bestaan uit doeken met een achterzicht (projectie)

1. Ergens in Californië. Een eenvoudig cowboydorp: links huizen met midden een GENERAL STORE, rechts: een onregelmatige rij huizen met midden een BANK, voor de bank een afdak
Links achter: een bord met de naam REDHILL, de naam van het dorp.

Achter: een woestijn met helemaal achteraan een verre berg (een beeld op een groot doek?)

2. Binnenzicht van een café in het reservaat, waar men uitsluitend frisdranken en pizza's kan bekomen. Twee tafels en enkele stoelen.

3. Een open plek in de wijde vlakte met achteraan, in de verte, (op een projectiedoek) twee rode verweerde bergen.

Personen:

10/15 meisjes, 10/15 jongens, 15 (of meer) figuranten.

Vermits bijna alle rollen zowel door jongens als meisjes kunnen gespeeld worden, kan de regisseur, in functie van de beschikbaarheid van de spelers, zelf iedere rol laten invullen.

Schorpioen, kleindochter van Grijze Uil

Regieassistente

Grijze Uil, opperhoofd van de indianen

Wilde Buffel, de broer van Schorpioen

Bill, sheriff

Ted, zoon van de sheriff

George, burgemeester

Mondharmonicaspeler

Zanger

Bandiet 1

Bandiet 2

Regisseur

3 cameramannen

Indiaan

Indiaan 1

Indiaan 2

Cowboy 1

Cowboy 2

Premiejager

Ben, studiegenoot van Schorpioen

Postman

Man

Voorzitter van de Raad van de Wijzen (5 personen, eventueel mannen en vrouwen)

Clown
Longhorn
Tam-Tam

EERSTE TAFEREEL

Decor: het cowboydorp Redhill.

Een zonnige namiddag.

Een cowboy zit op een houten bankje in de buurt van de bank en speelt op een kleine mondharmonica. Ongeveer een meter daarvan staat een andere cowboy (met gitaar) die in het begin wat neuriet en nadien een liedje zingt.

Ref:

Een cowboy met zijn paard...

Meer is het leven niet waard...

's Morgens opstaan omdat de nacht is vergaan.

Zich in een broek laten zakken, plunje pakken.

En water, veel water om zich te wassen.

's Middags altijd de warme zon in je nek

en bonen met spek en nog eens bonen met spek.

Wat uitrekken en rijden met schuim uit je bek.

's Avonds altijd maar stinken naar eigen zweet.

De dag is zo weer voorbij voordat je het weet.

En je alles vergeet en bonen met spek eet.

(Soms vlot het niet zo best tussen beiden en schopt de zanger tegen het achterwerk van de mondharmonicaspeler, die dan van tempo verandert. Op zeker moment is er een goede combinatie tussen beiden, maar begint de zanger te geeuwen zodat de speler het beu wordt en zijn instrument wegbergt en nors voor zich uitkijkt.)

(twee bandieten beladen met zakken geld, stormen uit de bank, kijken wild om zich heen en schieten naar enkele mensen die over de straat wandelen en naar de mensen naar de overkant van de straat. Ze doden dat het een lust is en ontzien niemand, ook de twee bankbedienden niet die de boeven achterna zitten: allemaal dood! Dan blijven de twee bandieten staan en zien de zanger en de mondharmonicaspeler: ze wijzen met hun revolvers naar die twee en die vallen neer nog voordat de bandieten schieten.

Speler (en zanger) Niet schieten: wij zijn al dood! Morsdood!

Bandiet 1 (tot bandiet 2, zonder veel poespas) Kom, sukkelaar! Vooruit! Ik ruik de sheriff!

Bandiet 2 (terwijl hij richting zaal loopt en vluchtig op zijn polsuurwerk kijkt) Die is nu aan de koffie, sukkel. Sheriffs drinken veel koffie! En ze betalen nooit!

(De twee bandieten zijn ondertussen in de zaal gekomen, zetten de zakken neer, blazen de rook uit hun revolvers, kijken naar het podium)

Bandiet 1 (roept) Wel?!

Regisseur (alleen hoofd zichtbaar) Wel, wat?

Bandiet 1 Was het nu goed?

Regisseur (op, kijkt rond, telt de 'doden') Die zijn niet dood. Zij slapen.

Bandiet 2 Geef ze dan een schop!

Bandiet 1 Een stevige schop onder hun kont. Een kontschopje!

Regisseur (kijkt rond) Oké het is goed. Normaal moeten ze met hun voorkant tegen het stof liggen. Als je dood bent, is de rest niet meer zo belangrijk. (naar de mondharmonicaspeler en de zanger) En waarom knalden jullie die strengers niet de kop van het lijf?

Bandiet 1 Ze riepen zelf dat ze al dood waren, ik moet dat toch niet gaan voelen zeker?

Regisseur Bij vrouwen zouden jullie dat wel gedaan hebben! (kijkt rond) Goed. Gedaan!

(regieassistente op met fles en twee glaasjes, laat de 2 bandieten drinken: ze genieten er van. Drie cameramensen komen ieder met een camera van tussen de huizen. Ook twee belichtingsmensen met brandende lampen.)

Camera 1 En wij dan?

Regieass. Op de fles staat BANDIETEN!

(Cameraman 1 neemt de fles uit de hand van de regieassistente en zet de fles aan de mond, na een stevige slok geeft hij de fles door aan cameraman 2 en zo tot en met 3: de fles is nu leeg.)

Camera 1 Misschien zijn wij nu ook bandieten!

Regisseur Goed. Straks voorzien we wel een drankje.

Burgem. (gaat waardig naar de regisseur, feliciteert hem, maar...) Ik heb toch een kleine bedenking, regisseur!

Regisseur Ja? Je had graag meer bloed gezien? Dat kan!

Burgem. Misschien, misschien, maar ...het bord met de naam van onze stad REDHILL komt volgens mijn bescheiden mening niet in beeld en dat was toch ook de bedoeling!

Regisseur (denkt na, neemt de burgemeester even terzijde, kijkt vanuit de standplaats van de camera's, denkt na) Misschien, misschien, ...

Burgem. Als je bedenkt dat ik jullie toch wel wat extra voordelen gegeven heb...De
publieke opinie, zie je...

(twee indianen komen van tussen de huizen, stappen een beetje aarzelend naar de regisseur.)

Indiaan 1 Chef, wij zouden ook graag meedoen.

Indiaan 2 Chef, dit is de droom van mijn leven! Een échte film!

Regisseur (bekijkt de indianen, kijkt naar de burgemeester) Wat nu weer? Willen jullie écht
doodgeschoten worden? Ik dacht dat indianen graag lang leefden...

Indiaan 1 (likkebaardt) Dat vuurwater...is echt! Ik wil daar wel van drinken...

Regisseur (doet druk) Vooruit dan maar! Maar ik wil jullie horen sterven. (tot
regieassistente) Vooruit, nog een keer!

Regieass. (met luide stem) Vooruit! Nog een keer en nu moeten jullie écht dood zijn. Niet
eerst met jullie achterwerk op de grond en dan zachtjes gaan neerliggen.
Opnieuw! (ze stapt naar de 2 bandieten toe, toont het script en laat het lezen door
die twee, ook 2 gewone cowboys laat zij iets lezen.)

(iedereen stelt zich op, zoals begin van deze scène. De liedjeszanger zingt terug op de muziek
van de mondharmonica...)

(Alles herhaalt zich. De liedjeszanger valt tegen het bordje met REDHILL op en dat bordje
wordt zo onzichtbaar. Ook de 2 indianen worden doodgeschoten.)

Indiaan 1 (net voordat hij doodgaat) Mama...Mama! Ik ga dood! Waar liggen de eeuwige
jachtvelden? Mijn mama...(dood)

Indiaan 2 (net voordat hij doodgaat, laat een vreemd langgerekt geluid dat een aandachtige
toeschouwer kan begrijpen als: "Ik ...heb...dorst! Vuurwater!..."

(Op het moment waarop de 2 bandieten van het podium willen springen, nemen 2 cowboys
hun revolver, net voordat ze doodgaan en schieten op de 2 bandieten. Die worden
geraakt in de benen en vallen met hun zakken geld neer.)

Regisseur (roept) Cut! Prima

Bandiet 1 Die zakken beginnen wel zwaar te wegen! Waarom geen papieren geld?

Cowboy 1 Ga dat uitwisselen in de bank! Als je nog de hele film...

Regisseur Prima! Even pauze. Vooruit, naar de bar. Ik trakteer!

(Iedereen naar de bar, tegenover de bank. De twee bandieten met de zakken namaakgeld naar
de bank. De liedjeszanger en de mondharmonicaspeler doen alsof er niets
gebeurd is en nemen terug hun oorspronkelijke houding in. De burgemeester zet
het bord terug recht en gaat dan ook naar de bar. De 2 bandieten komen uit de

bank met ieder een zak geld, echt geld dit keer! De 2 indianen zien dat en roepen dat er een overval heeft plaats gehad.)

Indiaan 1 (en 2) De bank wordt echt overvallen! (ze nemen een pan en een pot en slaan er mee op het hoofd van de twee bandieten.)

Bandiet 1 Wie heeft dat script veranderd? Hij neemt een pan van indiaan 1 en klopt er de twee indianen mee. Ze vallen bewusteloos neer. (Hij schiet naar de liedjeszanger en de mondharmonicaspeler, en die vallen, zoals voor de filmopname)

Bandiet 2 Zou dat wel echt geld zijn?

Bandiet 1 In het slechtste geval maken we er een vuurtje mee. Het schijnt dat geld goed brandt en ...geen rook maakt!

Bandiet 2 Waar gaan we naartoe? Naar de bar?

Bandiet 1 Achter de paardenstal heb ik twee fietsen zien staan. Met een beetje geluk zijn we zo over de grens.

Bandiet 2 Staan daar geen ezels in die stal?

Bandiet 1 (kijkt naar zijn collega) Aan 1 ezel heb ik al meer dan genoeg! (beiden af)

EINDE EERSTE TAFEREEL

TWEEDE TAFEREEL

Een pizzacafé in het reservaat.

Om over te schakelen kan men een gedeelte van het voorste decor links en rechts plooiën, naar het midden toe. Zo ontstaat er een klein podium, groot genoeg voor dit café: twee tafels met telkens enkele stoelen volstaan. Misschien ook nog een reclamebord met een pizza (bvb PIZZA BIJ JOE, er op.)

Twee jonge kerels zitten aan de achterste tafel, (rechts van achter) Ze genieten van een frisdrankje. Ze worden ongeduldig.)

Henk (tot Fred, de zoon van de sheriff) Fred, jij hebt hier helemaal niets te zeggen. Joe, de pizzaboy speelt met onze voeten. Hoelang moeten wij nog wachten? Ik heb al een halve bak cola uitgedronken.

Fred Maar nog niets betaald. Ik trakteer, heb ik beloofd en dan doe ik dat ook!

Henk Je had al te veel gedronken in de bar in het dorp. Als je het je niet herinnert...

Fred (boos) Als ik je het zeg...Begin jij nu ook al zo gemeen te doen? Hoe durf jij!

Henk Ho, niet uit je pantoffel schieten, kameraad.

Fred Ik word boos als ik dat wil. Ik word kwaad als ik het wil. Ik word woedend als ik het wil!

Henk Rustig, beste vriend!

Fred Ik ben je beste vriend niet! Jij bent mijn beste vriend. (tot de pizzabakker) Hé, Joe! Hoe zit dat met die pizza? Ik heb honger om te sterven!

Joe Ikke zeg: blijf leven, Fred. Wie doodgaat betaalt zijn rekening niet!

Fred Daar heb ik mijn vader voor. Je kent toch mijn vader?

Joe Ikke zeg: de sheriff van Redhill.

Fred Wel dan?

Joe Hier heeft jouw vader niets te zeggen. Dit is indiaans gebied. (maakt indiaanse geluiden) Ikke zeg.

Fred En hoe ben jij dan hier gekomen? Jij bent toch een soort Chinees?

Joe Ikke? Met het rode woestijnzand meegevlogen! Ikke toen nog pluimgewicht, nu ikke ronde pizzabuik. Ikke niet meer kunnen vliegen!

Fred Breng dan maar twee frisse cola's en maak voort met die pizza's.

(Joe zet twee cola op de tafel, maakt buigingen, weg. Zet tafeltje links midden op en begint aan zijn pizza's: deeg is reeds gemaakt, strooit bloem, wat groenten, kaas,... Is

daar gedurende de verdere scène mee bezig. Heeft gedaan met de pizza's op het moment dat Schorpioen binnenkomt.)

(Joe zingt zijn lied, terwijl hij werkt)

Ikke ben pizza Joe
Alle dagen winkeltje open,
Nooit toe.

Ikke ben pizza Joe
Alle dagen heel, heel veel werken
Nooit moe

Ikke ben pizza Joe
Alle dagen heel vele klanten
Héél goe!

Ikke ben pizza Joe
Alle dagen veel pizza bakken
Geld goe!

Joe (wil opnieuw het liedje zingen, werkt trouwens een beetje op het ritme van het lied) Ikke ben...

Fred Hé, Joe! Denk eens aan mijn oren!

Joe Ikke ook oorkleppen verkopen. Twee dollar!

Fred Ikke klein potje over je oren trekken! (staat recht, wil naar Joe gaan)

Joe Neen, niet doen! Ikke een gratis cola aanbieden! (af en terug op met twee cola, kijkt ook door de ruiten, ziet in de verte een stofwolk: nog een bezoeker. Om die reden maakt hij drie pizza's in de plaats van twee.)

Fred (Kijkt naar de stand van zaken: het schijnt te vloten.) Waarom drie pizza?

Joe Ikke commercieel. (Joe met de pizza's, tafel en ingrediënten weg, geluid van potten en pannen: er komt vaart in.)

Henk Jammer dat er in Redhill nooit iets gebeurt.

Fred (terug naar zijn tafel) Ho, dat zou ik zo maar niet durven zeggen. Er staat heel wat te gebeuren!

Henk Ja?

Fred Ik zou het je natuurlijk niet mogen zeggen, maar jij kunt zwijgen.

Henk Als een graf.

Fred Er komt een stuwdam op de Redhillriver. Voor de elektriciteit. Nu komt dat van draden die dwars door de woestijn lopen en soms, met de wind...versta je? En er komt ook een verkiezing voor een nieuwe burgemeester.

Henk Dat is nieuws. Was de burgemeester niet goed? Dat is het eerste dat ik er van hoor!

Fred Man van de centrale regering, ergens in Washington, zegt dat dit regelmatig moet gebeuren.

Henk Ja?

Fred Democratie, zegt men.

Henk Nooit van gehoord.

Fred Op jouw ranch hoort men niets. Je ruikt alleen maar wat!

Henk De Redhillriver stroomt toch over indiaans gebied?

Fred Ja, ...zeg het tegen niemand, men gaat de Redhillriver een bochtje laten maken.

Henk Over de grond van de ranch van de burgemeester. Goed gezien.

Fred Ja, men heeft er goed over nagedacht.

Henk En de indianen dan?

Fred (lacht) Die kunnen met elektro niets doen. Zie je al een koelkast in een tipi staan?

Henk Is het echt zo eenvoudig?

Fred De burgemeester heeft heel veel connecties in Washington.

Henk Indiaans gebied...kan dat zo maar?

Fred Met dollars kan alles. De burgemeester is daar goed in.

Henk Ik heb gehoord dat er een trein komt, ook door de eigendommen van de burgemeester?

Fred Ha, je hebt dan toch iets gehoord.

Henk Op een moment waarop de wind uit een verkeerde richting kwam, vermoed ik. Ik heb ook gehoord dat er twee kandidaten zijn voor de functie van burgemeester! Wil jouw vader misschien ook burgemeester worden?

Fred Geruchten, beste kerel! Geruchten!

Henk Het zou iemand uit Redhill zijn.

Fred Daar komt niets van. De burgemeester heeft centen genoeg! Hij wordt zeker verkozen. Wie zal het tegen hem durven opnemen?

Henk Je weet maar nooit.

Fred Zeg eens: weet jij iets wat ik niet weet?

(op dat moment gaat de deur open. De deur kan achteraan midden zijn. Schorpioen blijft in de deuropening staan. Kijkt naar de twee, knikt en gaat aan de tafel vooraan zitten. Ze is netjes gekleed en komt van de stad. Zij reist naar Redhill. Zij behoort tot de stam van de indianen die aan de rand van Redhill wonen. Het is een mooie vrouw, haar profiel verradt dat zij een indiaanse is.)

Joe (op, maakt buiging aan de tafel van Schorpioen.) Ikke zeg goede dag!

Schorpioen (knikt beleefd naar Joe) Een whisky!

Joe Ikke zeg wat? Een whisky? Vuurwater? In reservaat alleen maar frisdranken: cola is het meest gevraagd. Héél lekker! Jij moet dat weten: whisky...brr...Jij van de stad? Op doorreis? Ikke kan ook kamer voor de nacht aanbieden, voor kleine dollars!

Schorpioen Een grote cola.

Joe En een lekkere pizza: bijna klaar!

Schorpioen Oké. Maar goedkoop.

Joe Altijd goedkoop bij Joe de pizzamaker!

Henk (naar tafel van Schorpioen toe) Zal ik je eens trakteren. Jij bent een mooie vrouw en dat is hier zeldzaam.

Schorpioen (lacht) Dank je wel, vreemdeling.

Henk Henk, van de Zilver ranch.

Schorpioen Dank je, Henk. Ik heb nog net genoeg centen bij mij. (kijkt naar Fred) Mag ik jullie iets aanbieden?

Fred (kijkt weg, kijkt dan naar Schorpioen) Wij drinken niet van ...

Schorpioen Oké! (tot Joe) Ik heb honger! De wegen zijn hier niet zo best!

Joe Jij toch grote stofwolk maken. Ik gezien.

Schorpioen (tot Joe) Honger en dorst.

Joe Zeker, juffrouw...

Schorpioen Jill. Zeg maar Jill!

Joe Pizza en drankje: komt eraan. Ikke hou van mooie vrouwen! (af, terug op met cola voor Schorpioen en met pizza.)

Fred Hela, ikke Joe! En wij dan?

Joe Pizza is nog veel te heet voor jullie. Vlugge service komt zo!

(Joe brengt ook de pizza's voor Fred en Henk. Men eet.)

Fred Hoe komt het dat jouw vriendinnetje niet moet wachten en wij...

Joe Voorkeurbehandeling. Ikke corrupt. (af)

Fred Verdomd! Is dat een pizza?

Henk En die indiaanse eet dat het een lust is.

Fred Wie zou nu zo een indiaanse in zijn bed willen? Eet slechte pizza, ...

Henk Ik heb maar een klein bed...

Fred Jij houdt van indianen!

Henk Voor seks en lekker eten... is het proberen waard.

Fred (naar tafel van Schorpioen toe, haalt neus op, kijkt naar Henk) Die roodhuiden eten ook alles!

Schorpioen (staat recht) Niet lekker?

Fred Die van jou misschien wel!

Schorpioen (neemt glaasje cola en giet het in Freds aangezicht en voordat hij zich kan herpakken neemt Schorpioen de overblijvende pizza en plakt die tegen het gezicht van Fred) Echt lekker!

Fred (wil zich wreken en neemt een stoel, maar Schorpioen heeft reeds een stoel vast)

Henk (naar Fred toe) Kom, Fred, je hebt te veel gedronken...

Joe (op) Wat gebeurt hier...)

Schorpioen (neemt geld uit jeansbroek, legt dat op de tafel, geeft Joe een kus en stapt naar de deur.) Het was lekker, Joe! (af)

Henk Ik had ook graag een kus gekregen. Nog nooit heb ik een indiaanse gekust. Zachter dan het morgenrood, zegt men!

Fred   Dat moet je mij zeggen! (voelt aan zijn gezicht dat helemaal rood ziet van de pizza.)

EINDE TWEEDE TAFEREEL

DERDE TAFEREEL

De gemeenteraad

Zelfde decor als eerste tafereel.

Enkele dagen later. De mondharmonicaspeler en de zanger, een onafscheidbaar duo, terug op hun plaats van EERSTE TAFEREEL. Ze zingen en spelen hun liedje (eerste tafereel). Men plaatst twee tafels en enkele stoelen bijna op het midden van de plaats. Uit de bar komen enkele mannen met een glas bier in de hand, iemand zelfs met een fles whisky: zij komen kijken naar de gemeenteraad. Hier en daar staan nog wat cowboys en vrouwen. Helemaal achteraan staat Grijs Uil, het opperhoofd van de indianen, naast hem Schorpioen, in outfit van een echte indiaanse. De burgemeester op. Nodigt de sheriff, een indiaan en twee cowboys uit om aan de tafel plaats te nemen.

De burgemeester nodigt de sheriff uit om naast hem te komen zitten, maar die verkiest een andere plaats. (links en rechts van de burgemeester een cowboy, dan de oude indiaan, dan de sheriff).

Aan de zijde van de zaal (links) een bord met daarop twee tekeningen van de bandieten die de bank hebben beroofd. Boven de tekeningen: WANTED. Onderaan: 5.000 \$ dood of levend.

De burgemeester klapt in de handen en nodigt de gemeenteraad uit te gaan zitten, hij blijft nog even rechtstaan.

Burgem. Wees welkom! (kijkt naar het publiek) Alleen de leden van de raad mogen tussenkomen in de bespreking. (kijkt naar de leden van de raad) Heden ten dage, terwijl de zon schijnt (vaagt zijn voorhoofd af) over ons geliefde dorp Redhill...

Zanger ...en het rode zand door de straten waait...

Burgem. (kijkt met vernietigende blik naar de zanger die zwijgt) Ik verklaar deze zitting voor geopend. Wees gezeten!

(de leden gaan zitten)

Indiaan Waar blijft dat vuurwater? Ik heb dorst.

Burgem. Vandaag drinken wij fruitsap, uit mijn tuin. Een geschenk van mijn beminde vrouw.

Indiaan Indien je vrouw dat komt inschenken, dan is het oké.

Burgem. (tegen de anderen) Dan doe je eens iets...

Indiaan Je moet iets doen dat gewaardeerd wordt, burgemeester! Voor mij vuurwater! (staat recht, naar burgemeester toe, gearticuleerd.) Vuurwater!

Burgem. Goed! (roept naar de overkant van de straat waar de barman buiten staat.) Vuurwater! (voor zichzelf) De indianen hebben nog niets geleerd. Van vuurwater krijg je een rode kop en dan kunnen de hersenen niet uitzetten.

Indiaan Jij drinkt alle dagen een hele fles van dat spul!

Burgem. 's Morgens en 's avonds, niet in de brandende zon!

(De barman brengt een fles met glas voor de indiaan. De burgemeester haalt uit een tas twee flessen zelfgemaakt fruitsap en enkele glazen: schenkt met veel geste in, hij let er wel op dat hij niet morst: voor hem is het een delicatessen.)

Burgem. Eerste agendapunt: de overval van de bank. Vaststelling?

Indiaan Ze zijn er met het geld vandoor gegaan.

Sheriff Voor mij was het opgezet spel. Die regieassistente lijkt mij verdacht.

Burgem. Arresteren. Ondervragen. Die twee bandieten: ophangen met mondharmonicamuziek.

Indiaan Hoe kan dat nu?

Burgem. Na de arrestatie: ophangen. Terwijl de muzikman de tweede strofe speelt.

Indiaan Dat stom liedje!

Burgem. Voor mij mag het ook een ander stom liedje zijn. Als er maar gezongen wordt!

Cowboy 1 Misschien waren het maar amateurs. Iedereen moet zijn beroep kunnen leren.

Burgem. In de hemel is er tijd genoeg. Volgend punt: de stuwdam.

Cowboy 2 Overbodige kosten. De nostalgie gaat weg. Ik ben gewoon om met mijn vrouw in de duisternis...

Burgem. Met een elektrische lamp zie je wat je doet. Zo kun je je geklungel meer stijl geven. De stuwdam komt er!

Cowboy 2 Niet zo vlug!

Burgem. De vergadering moet rond zijn voordat de flessen leeg zijn.

Indiaan Voor mij mag dat nog een tijdje duren! (wijst naar zijn fles en schenkt zich nog eens in.)

Burg. De Redhillriver stroomt, ja stroomt, nu over indiaans gebied. Ik ben bereid, en jullie moeten mij daarvoor niet danken, om de rivier een andere bedding te geven. Hieruit zal dan voor de zoveelste keer blijken dat ik van de indianen hou!

Indiaan Wat bedoel je?

Burg. (neemt een klein papiertje uit zijn vestzak en legt het open op de tafel. Iedereen met zijn neus tot bij het papiertje. Niemand heeft iets gezien. De burgemeester steekt het papiertje terug weg.) Het is voor jullie allemaal duidelijk?

Sheriff Neen.

Burgem. Heb je een bril nodig, sheriff?

(ongenoegen bij meerdere gemeenteraadsleden)

Burgem. Wel, het is duidelijk. (wijst) Tussen Twee Rotsen bouwen we een stuwdam. Daar komen machines en die maken elektriciteit, zodat we de dure en zeldzame elektriciteit die we nu van de spoorwegmaatschappij kopen, niet meer hoeft. We maken zelf onze 'electro'. Na de machines stroomt het water naar de Grote Cactus. En zo verder weg.

Indiaan De Redhillriver is volledig indiaans gebied.

Burgem. Was. (laat plannetje nogmaals zien, hij houdt dat papiertje zo hoog dat niemand het kan zien) Juist. De laatste aanpassing van het indiaans gebied dateert van...(doet moeite om het te lezen, lukt niet) enfin: niet zo belangrijk.

Schorpioen (praat even met Grijze Uil en stapt dan resoluut naar de burgemeester en toont een papiertje, dat groter is.) Hier! (toont papier aan burgemeester, die schijnbaar moeite heeft om het te lezen) Hier! Dit papiertje is nog geen maand oud. Hier staat duidelijk dat het indiaanse gebied niet mag veranderd worden.

Burgem. (geeft papier terug aan Schorpioen) Jij probeert de gemeenteraad te beïnvloeden. Dit is strafbaar!

(Schorpioen antwoordt niet, blijft onbewogen staan.)

(zes indiaantjes komen op, al dansend. Drie hebben een bal en spelen die naar elkaar toe. Na wat vrij spel vormen zij twee rijen: de ene rij werpt de ballen naar de andere rij. Zo schuiven zij van vooraan op naar de tafel met de gemeenteraad. Op zeker moment komt de bal van de eerste rij tegen het hoofd van de burgemeester, een tweede groep van 2 kinderen doet hetzelfde spel. De zanger werpt de bal bestemd voor de burgemeester zijn hoofd terug naar het kind. De volgende bal treft echter de burgemeester, die groen lacht. Tegen kinderen kan hij toch niet openbaar optreden? Ook de derde bal komt tegen de burgemeester. Dit alles gebeurt vliegensvlug en men is verrast door het optreden van de kinderen. Tijdens dit spel gaat de vergadering gewoon door. Telkens als de burgemeester spreekt, komt er een bal tegen zijn voorhoofd. De kinderen vluchten weg nadat de burgemeester bij de woorden 'Ik ben de goedheid zelf' een bal tegen zijn hoofd gekregen heeft.)

Indiaan Grote Cactus? Dat is jouw ranch, burgemeester!

Burgem. Ja, dat weet ik. Ik offer goede grond op voor het goede doel!

Indiaan En de indiaanse weiden dan? Geen water meer, geen vee meer.

Burgem. Jullie krijgen dan meer ruimte. Daarbij: de regering zal compensaties uitwerken.

Indiaan   Wij eisen onze historische rechten op. Wij kennen die compensaties van Washington!

(gemompel van de aanwezigen. Ook de cowboys houden niet van dit spel: de indianen hebben rechten!)

Sheriff   Wat Washington belooft, wordt hier uitgevoerd.

Cowboy 1   Als de zon schijnt in Mainstreet dan is dat ook voor de indianen. En de stores zijn beschikbaar voor iedereen. Suiker, bloem en medicamenten zijn nu toch voor iedereen beschikbaar. We mogen de vooruitgang niet meer tegenhouden. De burgemeester is een geweldige man! (goedkeurende bewegingen van de burgemeester: nu hoor je het ook eens van iemand anders!)

Cowboy 2   In iedere tipi een koelkast is de droom! Zo ver moeten wij toch niet gaan. Ik vind dat bij valavond... mijn vrouw is dat zo al jaren gewoon... Nostalgie, heren!

Burgem.   Ik ben de goedheid zelf. Ik zal alles nog eens bestuderen. Volgend agendapunt: de herverkiezing van de burgemeester.

Cowboy 1   Het schijnt dat er een tweede kandidaat is.

Burgem.   (lacht) Ja? Die maakt geen schijn van kans. Redhill blijft een vredig dorp. (schenkt iedereen nog eens in, de twee flessen fruitsap zijn leeg, hij drinkt zijn eigen glas leeg. Kijkt voldaan naar zijn leeg glas.) Helaas, geachte raadsleden: mijn glas is leeg! Kom, naar de bar: ik nodig jullie allemaal (wijst naar de raadsleden) uit voor een glaasje. Het is warm, niet?

(de raadsleden volgende de burgemeester naar de bar. De indiaan blijft echter zitten. Het volk praat nog wat na. De mondharmonicaspeler speelt een liedje. De zanger zoekt naar de woorden, zingt.)

Redhill was de droom van buffeljagers
Die doodden voor de buitenkant, de huid.
De rest was voor de aasgieren
De indianen waren benadeeld, klagers.

Washington beloofde vruchtbare weiden
Maar ze deden weer niet wat ze zeiden
Het rode zand was dor en droog
De indianen leefden tegen de bergen, hoog!

Indianen hebben niet veel nodig
Indianen hebben echt geen wensen, alleen de zon
Wie durft zoiets nu te zeggen?
Indianen zijn Amerika, Amerika!

(de indiaan geeft zijn fles, de bijna leeg is aan de zanger, af)

EINDE DERDE TAFEREEL

VIERDE TAFEREEL

Even later

De mondharmonicaspeler en de zanger staan nog op dezelfde plaats. Ze hebben samen de fles leeggemaakt. De zoon van de sheriff en zijn vriend, komen uit de bar. Zetten zich neer op een bank.)

Henk Eindelijk gebeurt er nog eens iets in ons stadje! Redhill: alleen rood stof en wat dronken cowboys. Hoeveel heeft jouw vader er deze week niet in de doos gedraaid?

Fred Gewoonlijk een tiental per week. Hij houdt daar geen boek van. Willen ze de stad de volgende dag verlaten, dan moeten ze tien dollaar betalen, maar sommigen hebben geen rode duit meer en ...

Henk Jouw vader is nogal mild, hoor ik.

Fred Wat wil je? Hij is er niet om mensen te straffen, maar om de veiligheid te waarborgen. Arme drommels die een week aan een stuk op een ranch gewerkt hebben en eens de vleugels uitslaan...

Henk Het leven is hard, hier in Redhill. Gisteren was ik bijna verliefd.

Fred Op een meisje?

Henk Neen, op het achterste van een koe! Natuurlijk op een meisje, sul!

Fred Eentje uit de bar?

Henk Hoe kun je het weten! Die nieuwe, die rosse.

Fred Vurig man! Vurig materiaal! En het ging niet door?

Henk Ik wilde haar vragen om te dansen, maar op dat moment begon ze de zoon van de Dubbelranch af te likken!

Fred Die dat doen (bootst aflikken na met zijn tong) zijn goed voor de afwas.

Henk (even stilte) Zeg, weet je dat die indiaanse van de pizza hier rondloopt.

Fred Ik heb ze ook al eens gezien. Een indiaanse!

Henk Men zegt dat ze in de stad gestudeerd heeft en dat ze familie is van Grijze Uil. Een ferme griet, met ...

Fred Alles erop en eraan.

Henk Ze is geen kat om zonder handschoenen aan te pakken. Ze neemt initiatief.

- Fred   Daar kan ik over meespreken. (tast aan zijn voorhoofd) Ik heb sindsdien geen pizza meer gegeten.
- Henk   Mijn papa zegt dat die stuwdam er niet komt. Tenzij men homeles wil met de indianen.
- Fred   Die indianen? Wat hebben die te zeggen? Het is een project gesteund door Washington. De regering staat er achter.
- Henk   Vroeger waren de indianen verdeeld en overgeleverd aan de blanken. Nu zijn er ook al die gestudeerd hebben en brains in hun hoofd hebben.
- Fred   Hun kop is veel te klein om daarin veel verstand te kunnen hebben. Daarbij: de burgemeester gaat er voor. Die stuwdam is ook zijn verkiezingsstunt. Als hij voor iets gaat, dan lukt het altijd.
- Henk   Het schijnt dat hij voor niets uit de weg gaat. Zijn ranch zal er zeker beter van worden. De Redhillriver over zijn grond stromen. Wat zegt jouw vader er van?
- Fred   Hij is maar sheriff. De burgemeester regelt dat wel!
- Henk   Corruptie, wil je zeggen.
- Fred   Dat zeg jij! Hij is een handige beheerder. Punt.
- Henk   En als er nu eens een andere burgemeester komt?
- Fred   (lacht) Droom jij altijd als de zon op je kop schijnt?
- Schorpioen (op van links naar rechts, kijkt rond, stapt recht naar Fred toe, blijft op afstand staan. Lacht naar hem) Wel, hoe gaat het met je hoofd? Je moet die pizza niet betalen, hoor. Ik schenk je die. Grijs Uil zegt dat ik mild moet zijn met sukkelaars. (stapt verder. Fred en Henk kijken haar verwonderd na.)
- Fred   Indiaans gebroed! Feeks!
- Henk   Mooie feeks. Ik zou ze wel eens graag persoonlijk ontmoeten. Een vlam!
- (geluid van de postkoets, een stofwolk. De postkoets blijft buiten beeld. Twee mooie vrouwen stappen uit, kijken rond en stappen richting bar, gaan binnen. Een premiejager stapt uit met de twee bandieten van het eerste tafereel, geboeid met lange kettingen. Hij duwt de twee bandieten voor zich uit, blijft in het midden van de plaats staan, kijkt triomfantelijk rond. De twee bandieten hebben ieder een pleister op de neus.)
- Premiej.   (roept luid) Waar is die sheriff hier? (kijkt rond. Sommige mensen komen uit de bar. De mondharmonicaspeler houdt op met spelen.) Waar is de sheriff? (hij stapt naar vooraan en sleept de gevangenen mee. Neemt de borden met WANTED mee en blijft in het midden van de plaats staan. Leest) 5.000 \$. Dat maakt 10.000 \$.

Sheriff (komt uit de bar, ziet de premiejager en zijn gevangenen.)

Premiej. Jij bent de sheriff? Tegen betaling! (wijst naar de twee bandieten) Tien grote brieven!

Bandiet 1 Hij heeft mijn neus gebroken.

Bandiet 2 Ik heb geen neus meer en mijn armen...

Burgem. (uit de bar) Dat hebben jullie niet meer nodig. Morgen, voor de zon op gaat, voel je daar niets meer van. (tot sheriff) Naar de gevangenis ermee!

(sheriff duidt dat de man met de twee gevangenen naar de gevangenis moeten, een eindje verder op.)

Premiej. (tot burgemeester) Jij geeft mij tien grote briefjes?

Burgem. (wijst naar de sheriff) Eerst de gevangenen achter de tralies. Je weet maar nooit!

(sheriff met de gevangenen en de premiejager af.)

Burgem. Morgen groot feest. Als burgemeester heb ik de plicht alles netjes te laten verlopen. Morgen groot feest. (tot de mensen die buiten staan) Kom mee naar de bar. Ik trakteer.

(Mondharmonicaspeler experimenteert en komt tot een nieuw liedje. De zanger zoekt eerst ook naar woorden en dan klinkt een lied.)

Morgen groot feest
 Er wordt weer opgeknoopt
 Eerder dan werd gehoopt
 Twee mensen, ieder met een koord

Morgen groot feest
 De premiejager een weer steak
 Hij heeft weer succes gehaald
 Twee mensen, ieder met een koord

Morgen groot feest
 De klok wordt stilgezet
 Twee mensenlevens naar de maan
 Morgen bij het kraaien van de haan

EINDE VIERDE TAFEREEL

VIJFDE TAFEREEL

De confrontatie

Een open plek in de omgeving waar later de stuwdam zal gebouwd worden. In de verte (op een doek?) twee verweerde rode bergen. Links en rechts: woestijnlandschap.

In de verte: geluid van bulldozers en andere machines.

Rechts (midden): de burgemeester geflankeerd door mister Smitt, een man van de regering.

Ook de sheriff en de hulp-sheriffs staan achter de burgemeester. Verder: wat cowboys, als publiek voor de plechtige opening van de bouwwerken aan de stuwdam.

Links: indianen, met vooraan Grijze Uil met naast hem Schorpioen. De indianen zijn volledig uitgedorst, ook Schorpioen. Bijna onzichtbaar staat Ben, een studiegenoot van Schorpioen, met actentas.

Enkele persmensen zijn aanwezig, met camera's.

De burgemeester, zelfvoldaan, maar toch een beetje zenuwachtig, neemt een papiertje en wil een toespraak afsteken.

Sheriff   Burgemeester: was het niet verstandiger geweest van eerst met de indianen te praten?

Burgem.   De indianen?

Sheriff   Een tussenoplossing. Zo onredelijk is Grijze Uil nu toch ook weer niet!

Burgem.   Het zijn onze democratische rechten. En het nut van de ganse gemeenschap telt ook. Zoals er zoveel is, beste sheriff. In de politiek koelt er veel zonder te blazen. Maak je maar geen zorgen.

Sheriff   Ik heb je gewaarschuwd, burgemeester.

Burgem.   (tot de man van de regering, een vriendje van de burgemeester) mister Smitt, we beginnen er aan. (stap vooruit, knikt naar de cowboys, die applaudisseren, de indianen blijven als verstijfd staan.) Beste bewoners van ons geliefde Redhill en omstreken. Dit is een historisch moment. Wij gaan hier, ik bedoel, wat verder op, een stuwdam bouwen. (applaus van de bowboys). Zoals in de steden en grote gemeenten al gebruikelijk is: elektro komt meer en meer op de voorgrond. Binnen korte tijd zullen onze kinderen met van die elektronische spulletjes kunnen spelen en ouderen zullen dagelijks tv-kijken. In de ranches zullen elektrische machines zachtjes zoemen en het werk doen voor ons. Wij zullen meer kunnen genieten van dit heerlijk klimaat en in de schaduw een héerlijk glaasje drinken.
Hiermee verklaar ik, in het bijzijn van mijn vriend, mister Smitt van de regering uit Washington, de werken voor geopend. (applaus overstemd door het geluid van de tractoren en de andere grondwerkmachines)

(Grijze Uil en Schorpioen doen een stap voorwaarts en de andere indianen nemen pal achter Grijze Uil plaats. De burgemeester en zijn vriend Mister Smitt doen enkele passen naar rechts en anderen doen enkele passen naar links. Zo zouden de machines naar de werkplaats kunnen rijden. Mister Smitt zegt iets zachtjes tegen de burgemeester: hij wijst naar de indianen die nog een stapje vooruit doen. Het geluid van de machines houdt aan, dan verzwakt het terug.)

Burgem. (tot de arbeiders, onzichtbaar voor het publiek, zwaait met de armen om hen aan te moedigen vooruit te rijden. Maar zij weigeren.) Vooruit! Wij willen elektro!

(de indianen doen nog een stap vooruit)

Burgem. (tot sheriff) Waar wacht jij nog op? Vooruit!

Sheriff (na wat aarzelen, geeft hij bevel aan zijn hulpsheriffs. Zij nemen hun geweer en brengen het in aanslag. De mannen van de kranten en tv maken foto's en beelden. Dit wordt historisch!)

Grijze Uil Dit is historische grond. Hier leefden mijn voorouders!

Burgem. Al jaren is dit grond van de regering. Wil jij de toekomst van Redhill tegenwerken?

(enkele arbeiders met schop en andere gereedschappen komen op de eerste rij staan. Kijken naar de burgemeester.)

Grijze Uil (even naar achteren en terug met een soort totempaal. Hij plaatst die voor zich.) Hier leefden mijn voorouders. Hier wil ik sterven!

Burgem. (bemiddelend naar Grijze Uil toe) Kom, man, je kunt toch niet tegen de vooruitgang zijn. Elektro is noodzakelijk, ook voor indianen.

Grijze Uil Mijn volk is voor de vooruitgang. Wij zijn voor elektro.

Burgem. Wel dan! Ga weg en laat de machines hun werk doen.

Grijze Uil Jij had moeten overleggen.

Burgem. Overleggen? Het is met de steun van de regering in Washington. De regering houdt van de indianen.

Grijze Uil Lees de geschiedenis van mijn volk! Washington zit vol bedriegers en als ze daar iets eerlijks voorstellen dan zijn er andere bedriegers die de indianen bestelen!

Burgem. De regering geeft geld om de stuwdam te bouwen. Indien jullie geld hadden, maar indianen, vergeef me, zijn armoezaaiers.

Grijze Uil Indiaanse armoezaaiers zullen zelf een stuwdam bouwen, als wij dat nodig vinden.

Burgem. Centen, man. Centen.

Grijze Uil Een indiaanse stuwdam kost niet veel.

Burgem. (lacht)

Grijze Uil Wij hebben ook enkele vrienden in Washington. Echte vrienden van armoezaaiers.

Burgem. Maar dit is grond van de regering.

Grijze Uil Grond van mijn volk! (keert zich weg van de burgemeester: voor hem is het gesprek ten einde.)

Burgem. (tot sheriff) Hoe moeten wij dit nu oplossen? (sheriff haalt de schouders op, eigenlijk is hij ook tegen de bouw van de stuwdam. Het is toch de burgemeester die voor eigen voordeel aan het zorgen is?)

(enkele indianen nemen hun strijdbijl in de hand en zwaaien er mee. Zachtjes tromgeroffel van indiaanse trommels, dat geluid zal aanzwellen naar gelang de gebeurtenissen zich opvolgen.)

Burgem. (tot sheriff) Neem enkele heethoofden gevangen. Vooruit!

(tegen zijn goesting beveelt de sheriff, met gebaren, aan twee hulpsheriffs dat ze er maar enkele moeten oppakken. De twee hulpsheriffs willen enkele indianen gevangennemen, maar ze worden plots omringt door vele indianen, waarvan sommigen bereid zijn met hun strijdbijl te verdedigen. Op het moment waarom het uit de hand begint te lopen, steekt Grijze Uil zijn beide handen omhoog, luider tromgeroffel dan plots ophoudt. De hulpsheriffs gaan terug naast de anderen staan. De indianen staan rond Grijze Uil. Schorpioen stapt waardig naar mister Smitt toe, blijft op een meter afstand staan. Smitt kijkt verwonderd naar Schorpioen.

Smitt Jij! Ik ken jou! Noem ik je Jill of Schorpioen?

Schorpioen Schorpioen. Hier draag ik de naam van mijn volk.

Smitt Ik had je niet herkend. Jij bent toch ingenieur of zoiets?

Schorpioen Zoiets!

Smitt Jij werkte bij mister Cabb.

Schorpioen Zoiets. Wij moeten eens praten.

Smitt Praten? Kan hier nog gepraat worden?

Schorpioen Indien men het ergste wil voorkomen. Indianen zijn altijd bereid om te praten.

Ben (de jongeman, een studiegenoot van Schorpioen, op en met aktetas naar mister Smitt toe, hij geeft zijn adreskaartje.)

Smitt En?

Ben Ons kantoor vertegenwoordigt de indianen.

Smitt En?

Ben Dit schijnt een rare zaak te zijn. Wij gaan dit zeker winnen. Is hier geen sprake van belangenvermenging? Dit is hier toch indiaans gebied? (kijkt rond) Indianen zijn doorheen de eeuwen steeds meer en meer verdrukt. Dag, mister Smitt! Je hoort nog van mij. (terug naar het achterplan. Ook Schorpioen terug naar Grijze Uil. De trommel roffelen opnieuw: de indianen zijn het beu.)

Smitt Ik ben nog niet zo zeker van wat jij zegt!

Ben Ik wel. Kijk, mister Smitt (hij wijst naar zijn aktetas) Met mijn satelliettelefoon kan ik meteen naar Washington bellen. Jij moet maar beslissen!

Smitt (naar burgemeester toe.) Ik moet met Washington overleggen. Dit gaat voorlopig niet door.

Burgem. Wat? Zwicht jij nu ook al voor die...indianen?

Smitt (tot de sheriff en zijn medewerkers, tot de cowboys) Stoppen. Uitgesteld.

Schorpioen Het gaat niet door!

Burgem. We gaan dit opnieuw bekijken! (overlegt met de sheriff, met gebaren.)

(zes jonge indianen op met ieder een stok met daaraan een pluim bevestigd op, stellen de stokken op zodat ze samen een soort tipi vormen, af en terug op met ieder een steen, plaatsen al die stenen op een rij. Boven die rij stenen plaatsen zij grotere stukken stenen die samen een beeld vormen: een uil, het symbool van Grijze Uil. Terwijl de jonge indianen met de stenen werken, beginnen de andere indianen rond Grijze Uil te dansen, op het tromgeroffel dat sterker wordt. Nadat de jonge indianen het beeld van de uil gemaakt hebben, nemen ze terug hun stok met pluim en verlaten het podium.)

(Ook de blanken verlaten een voor een het podium, de burgemeester verlaat als laatste het podium.)

(Grijze Uil omhelst Schorpioen.)

Grijze Uil Jij bent de dochter van Wilde Buffel, mijn zoon. Jammer dat hij veel te jong gestorven is. Ik heb je naar de stad gestuurd om te studeren. Nu moest je terugkomen. Ik had je nodig en ik heb je nog lang nodig. Jij draagt in jou de ziel van ons volk. Jij moet later mijn opvolger worden.

Schorpioen Ik ben een vrouw, opa!

Grijze Uil Jij bent mijn oogappel, Schorpioen! Jij moet mij opvolgen!

Schorpioen Hoe moet het nu verder, opa?

Grijze Uil Wij bouwen zelf een stuwdam. En de rivierbedding moet jij afwerken. Je bent toch ingenieur, of zoiets?

Schorpioen Zoiets, ja! We hebben echter geen centen!

Grijze Uil Indianen helpen elkaar. Iedere stam zal werkvolk leveren en machines...dat komt wel goed. Ik geloof in mijn volk!

Ben Ik kan ook wel voor hulp zorgen. Maar eerst moeten wij een rechtszaak aanspannen, tegen die corrupte burgemeester en zijn kompanen.

Grijze Uil Morgen beginnen wij met bouwen. Dat proces kan jaren duren. Stuur de rooksignalen al maar uit!

Ben Ik heb een satelliettelefoon.

Schorpioen Opa, was mijn papa ook zo lastig als jij?

Grijze Uil Morgen bouwen wij een indiaanse stuwdam. Met stenen en zweet.

(de indianen dansen rond de totempaal)

(belichting langzaam naar uit. Hoe minder licht, hoe meer klank van de trommels.)

EINDE VIJFDE DEEL

ZESDE TAFEREEL

Het pizzalokaal

Joe is bezig met het maken van twee pizza's wanneer de burgemeester en mister Smitt binnenkomen en zich aan een tafel (vooraan) zetten.

Joe (naar de twee toe, breed lachend als altijd) Twee pizza en ...

Smitt Twee stevige drankjes!

Joe Dat kan. (Smitt kijkt op: kan dat in het reservaat?) Twee Pepsi-cola of twee Coca-cola, met of zonder dieet.

Smitt Een pompoenfruitsap en ...(kijkt naar de burgemeester)

Burgem. Een Pepsi!

Joe En twee pizza met...

Burgem. Zoals gewoonlijk...

Joe Van vaste klanten weet ik dat. Twee pizza met alles erop en eraan, prima! (naar zijn tafel waarop hij de pizza bereidt, dan af en terug op met de drankjes.)

Burgem. Wanneer je goed wilt doen, krijg je soms problemen, doe je niets dan is alles rustig. Het is mijn fout dat ik veel wil doen voor de mensen!

Smitt Zeker in het jaar van de verkiezingen wordt dat soms verkeerd geïnterpreteerd.

Burgem. Die indianen worden een probleem. Zij snappen maar de helft en ...

Smitt Jill heeft gestudeerd en Grijze Uil heeft haar naar de stam laten terugkomen. Zij had een hoge functie bij het Nationale Hydroinstituut. Ik heb haar daar leren kennen, eerder bij toeval.

Burgem. Jill?

Smitt Schorpioen zullen jullie haar noemen. In de stad kan zoiets niet.

Joe (op met de 2 pizza's) Smakelijk, heren! (af, terwijl hij wel belangstelling heeft voor het gesprek)

Smitt Indianen vechten niet meer met de tomahawik. Zij stappen ook naar de rechter nu. Heb je dat vriendje van ... Schorpioen gezien? Dat is een advocaat. Gaat over lijken. Voor Schorpioen zal hij zeker tot het uiterste gaan. Hij loopt er zo een beetje achter, zoals men dat noemt. Ze is een mooie vrouw.

Burgem. Maar een indiaanse!

Smitt Die kunnen ook soep koken!

Burgem. (terwijl men eet van de pizza, die men lekker vindt) Hoe moet het nu verder?

Smitt Ik weet het niet. Ik dacht dat jij een idee had. Hier kunnen we tenminste rustig praten. Dat jij de loop van de rivier over jouw ranch wilt laten veranderen, is wel een drastische beslissing.

Burgem. Maar volledig legaal. Voor het nut van het algemeen. Ik offer me op. Al die grond dat ik niet meer kan gebruiken.

Smitt Water is leven, mijn waarde burgemeester. En dat weten die indios ook!

Burgem. En die stuwdam?

Smitt Die moet er komen. De regering geeft subsidies. Ook in Washington wil men pluimen op de hoed steken. Dit is een waardevol project.

Burgem. Zeker.

Smitt Ik zou, dat is mijn persoonlijke mening, met die indianen proberen een overeenkomst te sluiten. Daar kan Washington wel mee leven. Als de stuwdam er maar komt.

Burgem. Dan verlies ik mijn gezicht. De cowboys staan aan mijn kant. Heel de bevolking steunt mij.

Smitt Steun is relatief, burgemeester. Relatief. Vandaag kraait men met de haan en morgen eet men hem op. Ik denk dat na het voorvalletje aan de Redhillriver, veel mensen aan het nadenken zijn gegaan. Eigenlijk is niemand tegen de indianen: ze zijn vriendelijk en respecteren de wetten.

Burgem. Wij zijn voor de vooruitgang. Telefoon, elektro, een treinstation, ...Er zullen altijd mensen zijn die zich door de vooruitgang benadeelt voelen. Sommige beslissingen doen soms tijdelijk pijn, maar nadien ervaart men de verbetering en laat eigen belang vallen. Dat is nu eenmaal de vooruitgang.

Joe (Op met kruiden en peperbus, strooit wat kruiden op de pizza's) Het toetje, heren. Is het lekker? (kijkt naar de twee, die niet reageren, af.)

Smitt Jij wordt terug burgemeester, na de verkiezingen?

Burgem. Dat staat vast. Ik heb mijn medewerkers al eens laten polsen.

Smitt Het schijnt dat er een indiaan als tweede kandidaat is.

Burgem. Dat kan. (lacht) De mensen zullen wel slimmer zijn. Een indiaan. Die maakt geen schijn van kans. Hij mist ervaring en wie zal er nu zo gek zijn om een indiaan te verkiezen?

Smitt Mensen zijn soms schijnbaar gek en dom. Hoe is het met die twee bankrovers vergaan?

Burgem. Die hebben geluk. Met die stuwdamperikelen blijven ze wat langer leven en nu met die komende verkiezingen...Ze zullen hangen, maar hebben nog enkele dagen.

Smitt Is dat nog altijd zo?

Burgem. De wet is nog niet veranderd. En waarom zouden we dan ook?

Smitt Ik zou het niet doen. Overdragen aan de federale regering is dat niet de wet?

Burgem. Tradities, mister Smitt. De beul is zich al aan het opwarmen.

(de mondharmonicaspeler en de zanger op. Stappen naar Joe toe.)

Zanger Joe, wij hebben een nieuw lied gemaakt. Voor twee pizza spelen wij het gratis voor jou!

Joe Vooruit dan maar. Ik maak al de pizza's. Maar de afwas hebben jullie zo al aan jullie been. (begint met pizza's maken, luistert, maar het wil eerst niet vlotten.)
Knoeiërs! (wacht met werken tot dat het lied vorm krijgt.)

Een cowboy met zijn paard
Een oude knol, niets waard
Een oude knol, niets waard

De wijdse vlakke wenkt
Maar het paard kan niet meer
Zijn hoeven doen zeer

Een cowboy met zijn paard
Onafscheidbaar een ook nu
Onafscheidbaar een ook nu

Het paard is moe en kan niet meer
Hij stapt af en duwt het paard
Verder naar het dal

Cowboys en hun paarden
Zijn onafscheidbaar een
Zijn onafscheidbaar een

Ik heb geen paard, maar een ezel
Hij wil altijd maar weg van mij
Hij is een zij, daarom?

Joe Prachtige melodie! Wat bedoel je met je tekst?

Zanger Zo maar. Wat denk jij?

Joe   Dat een ezel geen paard is. Als je er mee praat is een ezel misschien wel verstandiger. Ik vraag me af of een ezel verstandiger kan zijn dan mensen.

Zanger   Het enige eigen belang van een ezel is dat hij wil blijven leven.

Joe   Kun je geen andere tekst op die melodie plakken?

Zanger   (denkt na, knikt)

Een roodhuid met zijn paard
Het is nikske meer waard
Het is nikske meer waard

De droom van een eigen haard
Is nikske meer waard
Is nikske meer waard

Vrijheid is rood zand en prikkeldraad
Weinig liefde maar zeker nijd en haat
Weinig liefde maar zeker nijd en haat

O, grote Manitou, waar zijn onze rechten
Wij zijn maar indianen zonder rechten
Wij zijn maar indianen zonder rechten

O, grote Manitou, waar zijn onze rechten?
Men wil ons weer kneden en knechten
Men wil ons weer kneden en knechten

Zanger   En?

Joe   Beter.

Zanger   Jij bent voor de indianen?

Joe   Voor de Chinezen. En voor de indianen. Het water voor de afwas komt van de rivier.

(Joe zet de pizza's op de tafel: ze beginnen te eten.)

Smitt   (tot burgemeester) En wat stel jij nu voor? Ik moet kortelings naar Washington.

Burgem.   Ik ben moe. Ik moet nadenken. Die verdomde indianen!

Smitt   Ik ga naar mijn hotel. (beiden staan recht. Burgemeester legt geld op de tafel. Joe knikt. Naar de deur toe, klopt burgemeester op de schouder.) Jij redt het wel!

(bij het buitengaan kijkt de burgemeester met een vernietigende blik naar het tweetal. Af.)

Joe   Je hebt de burgemeester pijn gedaan.

Zanger   Dat was de bedoeling.

Joe   Ik zou maar oppassen. Hij is op zijn teen getrapt.

Zanger   Jammer dat er maar een voet pijn doet!

Joe   Jij hebt toch geen belang bij de voorkeurbehandeling van de indianen?

Zanger   Voorkeurbehandeling? Men wil die arme drommels de rivier afnemen.

Joe   En mijn afwaswater dan?

Muziekman Ik kreeg mijn mondharmonica van Grijze Uil.

Zanger   En waarover ging het gesprek met die mister Smitt?

Joe   Ik denk dat de burgemeester de indianen gaat laten doodschieten. Jullie moeten niet betalen en ook geen afwas doen. Jullie zijn arme drommels, zoals de indianen!

EINDE ZESDE TAFEREEL

ZEVENDE TAFEREEL

De dood van Grijs Uil

De wijde vlakte met achteraan in het midden een tipi met daarvoor de opgebaarde Grijs Uil. Achter het dode lichaam enkele dorpsouderen (in halve kring) in groot ornaat. Naast het lichaam staat Tam Paard, de jongere broer van Schorpioen. Hij neemt de honneurs waar. Tromgeroffel van de indianen en een treurzang op de achtergrond. De indianen komen hun leider groeten, een voor een. Dan komen de burgemeester, de sheriff, de hulpsheriffs en zelfs gewone cowboys. Als laatste van de blanken komt de zanger en de mondharmonicaspeler. Na hen komt Schorpioen.

Nadat de burgemeester Grijs Uil gegroet heeft houdt hij een korte toespraak. Het gezang houdt even op.

Burgem. Het past op een dag als vandaag, dat wij even hulde brengen aan een grote leider. Met zijn heengaan verliest de lokale stam een bezorgde vader van allen die in hun gemeenschap leven. Het was prettig om met Grijs Uil samen te werken. Al waren wij het niet altijd eens en verschilden onze standpunten soms mijlenver van elkaar. Maar we konden altijd samenwerken en dat in het belang van iedereen. Grijs Uil, ik treur om je heengaan. (buigt nogmaals voor Grijs Uil en geeft Tam Paard een hand.)

(nu komt de sheriff Grijs Uil groeten, hij spreekt ook een kort woordje.)

Sheriff Grijs Uil: jij was een voorbeeld in onze samenleving. Jij verdedigde de belangen van jouw volk, maar benadeelde de andere bewoners van Redhill niet. Jij kon standpunten innemen, maar liet altijd plaats voor overleg. Ik hoop dat jij door de volgende burgemeester tot ereburger van Redhill wordt benoemd. Goede reis, Grijs Uil! (buiging voor lichaam van Grijs Uil, geeft Tam Paard een hand.)

(de anderen groeten nu verder Grijs Uil, na de cowboys komt de mondharmonicaspeler, samen met de zanger.)

Speler (toont mondharmonica) Dit kreeg ik van jou, Grijs Uil. Uit vriendschap, zei je toen. Mag ik nog een melodietje spelen om je verre reis wat op te vrolijken? (hij kijkt naar de oudsten, die knikken)

(De speler speelt een droevig melodietje, de zanger zingt vol overtuiging.)

Van over de verre rode bergen
kwam jij naar hier.
Gedragen door de wind en de felle zon.
Jouw heimat lag ver van hier.
Maar jij geloofde in deze streek
waar eens jouw voorvaderen leefden,
en op buffels jaagden totdat de blanken
alles vernielden wat jullie liet leven.
Grijs Uil, jij bouwde met je enorme inzet
een nieuwe wereld voor jouw volk.
Vlieg, vlieg over de weidse vlakte,
naar de wereld waarvan je altijd droomde.

(tot slot van het lied, speelt de mondharmonicaspeler nog enkele lijntjes muziek en legt dan vol eerbied zijn mondharmonica op de lijkbaar neer.)

(Mondharmonicaspeler en zanger, nadat ze Tam Paard nog een hand gegeven hebben en een diepe buiging gemaakt hebben, weg. Tromgeroffel en treurzang hernemen.)

(Schorpioen treedt nu naar voor en gaat naar de opgebaarde Griuze Uil toe)

Schorpioen Griuze Uil, ik was acht jaar toen mijn ouders kort na elkaar overleden. Ik begreep niet waarom ik niet meer met hun kon praten en spelen. Ze werden weggedragen naar de begraafplaats waar ik voorheen zelden kwam. Mijn vader was een kordate leider, een zakenman die eerlijk handel dreef en aan niemand een cent te veel vroeg. Moeder was een zachtaardige vrouw. Weinig woorden maar een gouden hart. Plots stond ik alleen en kon ik met niemand nog praten zonder woorden te zeggen. Een leegte die niemand kon opvullen. Toen ik het helemaal niet meer zag zitten en mij vragen stelde over mijn verder leven, legde plots iemand zijn ruwe hand op mijn linkerschouder. Hij zei niets maar greep mijn schouder stevig vast en eigenlijk deed hij mij pijn. Maar die pijn voelde heerlijk aan. Ik was niet meer alleen. Het was Griuze Uil, het opperhoofd. Hij glimlachte niet, maar keek strak voor zich uit. "Voortaan zal ik voor jou zorgen, Schorpioen. In jouw jong leven stroomt het bloed van mijn zoon Wilde Buffel (korte pauze) Jij ... moet studeren, in de stad...jij hebt zeldzame talenten...jij wordt mijn opvolger."

Hoe kon hij weten, dat ik... Hij leerde mij lezen en rekenen. Hij wees naar de sterren en de andere hemellichamen. Toen ik na het eerste jaar studeren in de stad, met een onvoldoende thuiskwam, was hij niet boos. "Volgend jaar beter, Schorpioen," zei hij "Die leraars moeten nog wennen aan de indiaanse cultuur". En het werd een wonderjaar. Plots begreep ik wat voordien onverstaanbaar leek. Ik hoopte op een waardering van Griuze Uil, maar hij zei alleen dat het een normale uitslag was. Nog een beetje beter en men zal de indiaanse manier van reageren begrijpen. Jouw talenten moeten nog opborrelen, Schorpioen! Na mijn studies mocht ik in de stad blijven. Om kennis op te doen, zei hij. Over mijn toekomst praatte hij niet meer. Ik was een beetje ontgoocheld. Waarom moest ik in de stad blijven: ik was liever bij mijn volk?

Toen kreeg ik een brief met daarin slechts een tekening van een oude man met drie pluimen op zijn hoofd. Ik wist meteen dat Griuze Uil mij nodig had. Eigenlijk was ik in gedachten nog altijd dat meisje van acht en voelde ik opnieuw die ruwe stevige hand op mijn linkerschouder.

(stapt korter naar Griuze Uil toe) Opa, waarom moest jij nu van mij weggaan? Meer dan ooit heb ik je nu nodig. Waarom, waarom, opa? (weent)

Griuze Uil (stem met echo) Mijn volk heeft jou nodig, Schorpioen. Jij bent mijn kleindochter, mijn oogappel. Jij moet mijn volk leiden, Schorpioen!

Schorpioen (weent met hoofd dicht tegen dat van Griuze Uil) Opa, ik hou van je! Blijf bij mij, opa!

(treurzang en de dorpsoudsten die dicht naar Griuze Uil toegaan.)

EINDE ZEVENDE TAFEREEL

ACHTSTE TAFEREEL

Op meerdere plaatsen staan borden en hangen affiches met daarop een tekening van de burgemeester met daaronder: **VERTROUWEN IN DE TOEKOMST** als tekst.

De gemeenteraad komt terug samen. De tafels worden klaargezet, de burgemeester zet 2 flessen zelfgemaakt fruitsap en enkele glazen op de tafel. Hier en daar staan wat cowboys te praten, de zanger en de mondharmonicaspeler “hangen” daar ook in de buurt. De burgemeester kijkt rond. Plots ziet hij Schorpioen die voorbij gaat. Hij klampt Schorpioen aan en biedt haar een glaasje fruitsap aan.)

Burgem. Hallo! Dag, Schorpioen!

Schorpioen Dag.

Burgem. Hier, een lekker fruitsapje! (eerst weigert Schorpioen, dan neemt ze het glaasje aan en drinkt het uit, geeft glaasje terug aan de burgemeester.) Wij zijn toch nog altijd vrienden? Ik heb jou persoonlijk niets in de weg gelegd. Ik denk zelfs dat er hier en daar wel een klein misverstandje is gebeurd, en ja, natuurlijk: de gebruikelijke roddels. Wat zijn je toekomstplannen? (burgemeester zet glaasje op de tafel)

Schorpioen Grijsze Uil had plannen.

Burgem. Hij was een bekwame leider. En wat zijn jouw plannen nu ook weer?

Schorpioen Naar de bar gaan. Ik hoop dat er niet te veel rook hangt.

Burgem. Ik bedoel: jouw toekomst. Ga je terug naar de stad? En de stuwdam?

Schorpioen Tam Paard, mijn broer, kan op jouw vragen antwoorden. Ik ga naar de bar.

Burgem. Ik bedoel: word jij nu opperhoofd of wens je burgemeester te worden.

Schorpioen De Raad der Wijzen van mijn stam beslist over mijn toekomst. Ik heb mogen studeren op de kosten van mijn volk.

Burgem. Tam Paard is niet zo een uitstekende leider, eerder een rustige, brave, ...

Schorpioen Tam Paard heeft niet in de stad gestudeerd, wil je zeggen!

Burgem. Hij is wat simpel, hoor ik hier en daar als eens zeggen. Grijsze Uil had jou toch aangeduid als zijn opvolger?

Schorpioen Dat hoor ik ook zeggen. Ik heb hem beloofd dat ik mijn volk zal dienen...

Burgem. Mag ik je al feliciteren als opperhoofd?

Schorpioen Je mag mij alleen feliciteren als het recht uit je hart komt. (naar de bar toe)

Burgem. (roept Schorpioen achterna) Lust je nog een fruitsapje? (maar Schorpioen doet alsof hij het niet hoort en stapt de bar binnen. Burgemeester af naar bureau sheriff.)

(Ted en Henk vooraan op, blijven in het midden staan.)

Ted Ik krijg een nieuw paard. Een volbloed.

Henk Ja, met een oude knol ...je kunt er beter naast lopen. Dat is dan tevens goed voor je conditie.

Ted Dat moet jij zeggen! Je rolt zo over de grond.

Henk Een volbloed...een indiaanse merrie bedoel je?

Ted Wat? Wat brabbel je nu weer?

Henk Je was meteen verliefd op die ...indiaanse. Maar het is geen spek voor jouw bek. Zij heeft gestudeerd.

Ted Ik was de primus in het dorpsschooltje.

Henk Maar daarmee kom je nog niet tot aan de hiel van ...hoe heet ze nu ook weer?

Ted Schorpioen.

Henk Het wordt niets, daarbij: jij kunt die indianen niet uitstaan.

Ted Heb ik dat zo gezegd?

Henk Je hebt al zoveel gezegd. Niet dus. Maar een indiaans paard zou je wel willen?

Ted Ook niet.

Henk Het schijnt dat die ...Schorpioen kandidaat is voor de verkiezingen...een indiaanse als burgemeester, dat zou wat zijn... 's Avonds bij de vredespijp een glaasje whisky...

Ted Men roddelt dat zij Grijs Uil opvolgt als opperhoofd.

Henk Neen, dat wordt haar broer. Dat zacht gekookt eitje...

Ted Voor opperhoofd is die veel te dom.

Henk Jij zei altijd dat alle indianen dom zijn, dan is er toch geen probleem.

Ted Neen.

Henk Die lange smalle, die...

Ted   Wie?

Henk   Die mister brillemans, een jongen uit de stad, die samen met Schorpioen gestudeerd heeft...

Ted   Wat is daarvan?

Henk   Hij zou al aan de stuwdam aan het werken zijn. Hij commandeert die indianen. Ze komen van heinde en ver, die indianen. Het wordt een indiaans prestige project.

Ted   Ze doen maar.

Henk   En die lange slungel zou het vriendje van Schorpioen zijn.

Ted   Dan is het probleem toch opgelost?

Henk   Jij bent verliefd op die Schorpioen, dat zie ik zo aan je ogen.

Ted   Zie je ook aan mijn ogen dat ik dorst heb?

(Op dat moment komt de studievriend van Schorpioen van achter op, kijkt rond en stapt naar de bar.)

Henk   Zie je... Dat is pas liefde, man!

Ted   Pasop of ik geef je een draai om je oren!

Henk   (kameraadschappelijk) Kom, ik trakteer. Eentje tegen de dorst een eentje om het af te leren. (terwijl ze naar de bar stappen) Verdomd! Als dat kind geen indiaanse was... bij het vrijen voel je dat toch niet! (samen naar bar, af)

(De gemeenteraadsleden: de burgemeester, de sheriff, de twee cowboys en de indiaan nemen plaats achter de tafel.)

Burgem.   Welkom! (kijkt naar de flessen fruitsap) Leeg is leeg! Een korte vergadering. Twee punten op de agenda: de stuwdam en de verkiezing.

Indiaan   En de twee gevangenen? Eerst wou jij ze meteen opknopen en nu...

Burgem.   Die twee snullen? Ze eten niet veel en houden zich rustig. Na de verkiezingen moeten wij maar over hun lot beslissen. Opknopen is natuurlijk hun rechtmatige straf, maar...daarbij er is koord genoeg beschikbaar.

Cowboy 1   We zouden dat meteen, na de vergadering kunnen doen. Als afscheidsnemende burgemeester kon je dat nog op je palmares steken.

Burgem.   Wie zegt dat ik afscheidsnemende ben? Wie kan mij als burgemeester vervangen?

Cowboy 1 Die indiaanse is ook kandidaat, heb ik gehoord...

Burgem. Ja, en dan? Wie wilt er nu nog een indiaanse als burgemeester en daarbij ...het is een vrouw! (schenkt voor iedereen een glaasje in)

Cowboy 1 Ja, en dan?

Burgem. Dat kan toch niet! Dat willen onze inwoners niet!

Cowboy 2 Ik wel. Het is een mooie vrouw! Ze is goed geschapen. Als ze praat komt heel haar voorkant in beweging. Het lijken wel deinende golven op een exotisch strand. Ik ben er voor!

Cowboy 1 Voor wat?

Cowboy 2 Voor de voorkant!

Burgem. Die indiaanse waar jullie over praten wordt het nieuwe opperhoofd. Het zal even wennen zijn. Grijs Uil was een wijze man.

Indiaan En waarom zouden vrouwen ook niet verstandig kunnen zijn?

Burgem. Zij zijn anders.

Indiaan Vrouwelijker, niet dommer!

Burgem. De verkiezingen hebben niet veel om het lijf. Het is ons opgedrongen door de regering in Washington. Het zij zo. Ik ben zeker dat alles vlot zal verlopen. Continuïteit is belangrijk! Volgend punt: de stuwdam.

Indiaan Mijn broeders zijn al aan het bouwen. Het wordt een indiaanse stuwdam. Er staan al wel vijftig tipi's aan de bouwplaats. Zelfs stammen waarmee we generaties in ruzie lagen, zijn aan het helpen. Het wordt een eerbetoon aan Grijs Uil.

Burgem. Er is geen bouwvergunning. De sheriff moet optreden. Ze verwoesten het landschap. Die stuwdam zal nooit elektriciteit produceren. Van zoiets kennen indianen niets.

Indiaan (toont krant) Het heeft in alle kranten gestaan: Indiaanse gemeenschap bouwt in Zuid-Californië een stuwdam. De bevolking van Redhill staat achter de indianen! De burgemeester wordt van corruptie beschuldigd. Indiaanse ingenieur leidt de werken!

Burgem. Wat? Wat? Wat schrijft men daar allemaal. (tot sheriff) Wist jij daarvan, sheriff?

Sheriff Er wordt zoveel verteld de laatste dagen. Sinds die opstand van de indianen...

Indiaan Excuseer, sheriff: er was geen opstand van de indianen. (tot iedereen) Jullie moeten de grondwet eens lezen. Dit is indiaans gebied. (tot sheriff) Mag ik

morgen jouw huis afbreken en daar wat boompjes planten? Wat groen in deze straat zou niet misstaan. Het algemene belang, sheriff!

Burgem. (voor zich uitkijkend) Ik, corrupt? In al mijn goedheid wil ik een serieuze lap grond afstaan om die rivier een betere bedding te geven. Eigen belang!...

Cowboy 1 De mensen roddelen maar, burgemeester.

Indiaan Men roddelt al lang over jou, burgemeester. Jij zou de meest corrupte burgemeester zijn die men kent.

Burgem. Dit is een regelrechte aanval op mijn integriteit!

Sheriff Hoe moet het nu met die stuwdam? De indianen bouwen maar en de journalisten komen bijna iedere dag kijken. Het wordt een nationaal project. Toeristen komen al met grote autobussen, naar de stuwdam kijken! Het lijkt een wereldwonder.

Indiaan Dat is het ook. Een indiaanse stuwdam is een wereldwonder!

Burgem. Ik moet dringend mister Smitt contacteren!

Indiaan Jij verliest deze strijd, burgemeester. De indianen winnen, voor het eerst sinds eeuwen!

Burgem. (tot indiaan) Zwijg! (kijkt kwaad rond) De zitting is opgeheven.

Cowboy 1 En de flessen fruitsap zijn nog niet leeg!

Burgem. (kwaad af)

(de andere gemeenteraadsleden druipen een voor een af. De indiaan drinkt de lekkere drank uit- zet de fles aan zijn mond, geniet, ook af)

(geluid van de postkoets die aankomt, stilhoudt.)

Iemand (roept) De postkoets! (de aanwezige cowboys kijken naar links achter, sommigen gaan een kijkje nemen.)

(twee mannen dragen een grote koffer op en zetten die voor de zanger neer.)

Postman (met kepie op, kijkt naar de mondharmonicaspeler en de zanger, kijkt naar de tekst op de koffer, leest) Aan Jim en Jimmeke, muzikmaker en zanger te Redhill. (kijkt naar het tweetal) Zijn jullie dat?

Zanger 't Is te zien wat er in die koffer zit. Als er iets te betalen valt.

Postman Er is niets te betalen.

Zanger Dan ben je aan het juiste adres. En van wie komt dat?

Postman (leest) Van Grijze Uil.

Speler Die is al enkele dagen begraven.

Postman Een later bestelling, zeker! Hier (toont een papiertje) Tekenen!

Zanger Zet zelf maar een kruisje, postman! Ik kan niet schrijven.

Postman (neemt een potlood steekt het even in zijn mond en zet dan op zijn papiertje een kruisje) Zo alles in orde. Succes er mee! (twee man van de postkoets weg, af)

Zanger (argwanend) Zou dat geen dynamiet zijn voor die rotsen...voor de stuwdam...

Speler (schudt met de houten koffer) Het rammelt niet, het kan dus dynamiet zijn.

Zanger Maak open, baby! Als de naam van Grijze Uil daarop staat dan is dat een gift.
(op het moment waarop men de kist wil openmaken komt Schorpioen uit de bar.)

Speler Hé, hallo! Schorpioen, kom eens!
(Schorpioen aarzelt, stapt dan naar het tweetal toe, ook anderen komen nieuwsgierig kijken.)

Speler Een geschenk van Grijze Uil, wist jij daarvan?

Schorpioen (doet alsof zij van niets wist en blijft naar de kist kijken)
(iemand brengt een breekijzer, met twee, drie man begint men met het openmaken van de kist. Plots komt er een glimmend voorwerp te voorschijn, iedereen wil dat van nabij zien.)

Speler Verdorie! (wrijft over het ding) Verdorie! Waar heb ik zoiets nog gezien!

Iemand Verdorie! Een windzak! Zo een muziekding! Open en toe en er komt muziek uit.

Speler Ja, maar zo gaat dat niet!

Zanger Pak het vast, lummel!

Speler (neemt harmonica vast, streelt het als een godengeschenk, beweegt de harmonica en meteen komen er klanken uit.) Wat is dat voor iets?

Zanger Dat is nogal iets anders dan dat klein ding dat je kon opeten! Zal ik een liedje zingen?

Speler (probeert muziek te maken, maar dat lukt niet) Nu moet ik terug gaan studeren!
(zanger zingt een liedje en de muzikant probeert maar het trekt op niet veel, het publiek zingt mee, alleen Schorpioen zingt niet mee, hij geniet van de sfeer)

(na het lied valt de zanger op zijn knieën en steekt de armen omhoog, om Grijze Uil te bedanken voor dit geschenk, ook de muzikant doet hetzelfde.)

Zanger Grijze Uil zij geprezen! O, Grijze Uil, vanuit de verre eeuwige jachtvelden! Wij danken je!

Speler Wist jij hiervan?

Schorpioen Het was de wil van mijn overleden grootvader. Jullie zijn al jaren zijn goede vrienden!

Zanger Mag ik je nu kussen, uit dankbaarheid?

Schorpioen Bedank Grijze Uil! (gaat weg)

Speler (kijkt Schorpioen na) Zo een mooi meisje wil immers niet gekust worden door oude zeerovers!

Zanger Oude zakken, wil je zeggen!

Schorpioen (heeft dat nog net gehoord, draait zich om en zoent de zanger en de muzikant, af)

Speler (wrijft nog na over zijn wangen) Nu weet ik verdomd niet wat ik het mooiste vind: die muziekdoos of ... (wrijft nogmaals over zijn wangen, gelukkig)

Iemand Speel nog iets! Wij zingen wel mee!

Speler (speelt een melodie en de zanger zingt, het publiek zingt mee)

Een indiaan was verloren gelopen
In de stad
Hij wilde de weg terugvinden
Maar dat lukte niet
Tot hij opeens pluimen zag liggen
Van een kip haar gat
Hoera, hoera, ik kan terug naar mijn
Tipi, want pluimen wijzen altijd
Naar mijn stam.
Hij kwam bij een kippenfarm terecht
En telde alle pluimen
Keek naar de kippen
die hadden geen pluimen
aan hun ...gat!
Hoera, hoera voor de kippen
Zonder pluimen aan hun gat!

(applaus van iedereen voor iedereen!)

(de 6 kleine indiaantjes op. Twee aan twee en steeds dragend een bord met daarop een tekst.
Het eerste koppeltje draagt een tekst STEM VOOR EEN BURGEMEESTER

MET PLUIMEN. Zij scanderen die tekst meermaals, komen tot vooraan het podium en keren terug. Zo ook het tweede groepje STEM VOOR EEN VERLIEFDE BURGEMEESTER. Het derde groepje draagt een bord met STEM VOOR EEN VROUW WAARVAN IK HOU. Alle indiaantjes af, de mensen praten over wat ze gezien hebben. De indiaantjes komen terug op, blijven in het midden van het podium staan met een nieuwe tekst, bestaande uit drie borden: SCHORPIOEN... IS ONZE...MAN. Iemand roept VROUW. Men verandert die laatste tekst in VROUW. Applaus van iedereen. Indiaantjes af.

EINDE ACHTSTE TAFEREEL

NEGENDE TAFEREEL

De gemeenteraad komt terug samen. Veel volk in de straten, ook indianen. De bordjes van de verkiezingen zijn weggenomen. De burgemeester schenkt zijn traditioneel fruitsapje in. Hij is zenuwachtig. Zal hij de verkiezingen gewonnen hebben?

Burgem. Ik verklaar de zitting voor geopend! (zet zich)

(op dat moment komen de drie indiaantjes terug op met twee aan twee met een grote bal spelend. Zij gaan terug naar voor. Zo komen de ene na de andere bal tegen het hoofd van de burgemeester terecht.

Burgem. Dit is insubordinatie! Het gezag! Ik stel voor dat wij die kinderen een straf opleggen.

Indiaan Laat dat maar voor de volgende burgemeester over. Hij moet die twee gevangenen toch ook nog opknopen.

(kinderen vlug af)

Burgem. We gaan over tot de dagorde!

Indiaan Punt één: de verkiezing van de burgemeester.

Burgem. Waar is de jury?

(twee ondersheriffs en nog iemand anders keurig gekleed, komen op. De man in burgerpak opent een papiertje en leest.)

Man Er waren deze keer twee kandidaten, dat maakte het niet gemakkelijk. Wij hebben echter, na veel zwoegen en gezweet het resultaat op papier staan.

Burgem. Draai niet rond de pot.

Man (laat nogmaals het papiertje lezen door de twee hulpsheriffs, schraapt de keel) Dames en heren! De uitslag is 50 stemmen voor de huidige burgemeester en 600 stemmen voor Schr... voor Schorpioen. Schorpioen is de winnaar.

(algemeen applaus van de omstanders, ook de indiaan uit de gemeenteraad weet met zijn vreugde geen blijf.)

Burgem. (ontgoocheld) Is dat wel juist? (bekijkt het papiertje) Is dit nu mijn dankbaarheid?

Indiaan Daar gaan nu onze twee flessen fruitsap!

Man Is (kijkt op papiertje, heeft blijkbaar moeite met het lezen van de naam Schorpioen), is ...Schorpioen aanwezig? (kijkt rond, Schorpioen komt van tussen de indianen naar voor) Ben jij Schorpioen? (Schorpioen knikt) Dan mag jij de eed afleggen.

Burgem. Wacht even! Ik heb gehoord dat Schorpioen ook stamhoofd zal worden bij de indianen. Ik meen dat beide functies niet verenigbaar zijn.

Man Is dat zo? Daar heb ik niets van gehoord!

(de Raad van de Wijzen- 5 indianen- van de stam treedt nu naar voor.)

Voorzitter Mijnheer, de Raad van de Wijzen van onze stam heeft beslist dat Schorpioen de wil van Grijsze Uil moet uitvoeren.

Burgem. En dat is?

Voorzitter Grijsze Uil heeft Schorpioen naar hier laten komen om Redhill te beschermen van corruptie en wegens haar uitzonderlijke talenten, onder andere als waterbouwkundig ingenieur, is zij de geschikte persoon om de vrede in Redhill te bewaren. Indianen en de andere bewoners van Redhill zijn voor haar gelijk. Wij moeten samen naar de toekomst kijken. Als een grote familie...

Burgem. Wat wordt het nu?

Voorzitter Het was de wil van Grijsze Uil dat Schorpioen al haar talenten ter beschikking zou stellen van gans Redhill. Onze Raad aanvaardt het burgemeesterschap van Schorpioen.

(applaus bij de indianen en de anderen)

Burgem. En wie wordt dan opperhoofd?

Voorzitter Dat is nu niet aan de orde. Dit is een aangelegenheid van onze stam. Wij hebben al een brief geschreven naar Washington.

Burgem. Hoe, wisten jullie dan...

Voorzitter Wij wisten niets, maar na die perikelen rond die stuwdam was het duidelijk.

Man En wat denkt Schorpioen zelf?

Schorpioen De wil van mijn opa is mijn wet! Ik aanvaard!

(applaus)

Man Dan mag je naar voor komen en de eed afleggen. Zeg mij na: Ik zweer de grondwet en de wetten van mijn land te eerbiedigen. Ik zal alles doen om vrede te bewaren en als een goede huisvader de stad Redhill dienen.

Schorpioen Ik zweer de grondwet en de wetten van mijn land te eerbiedigen. Ik zal alles doen om vrede te bewaren en als een goede huisvader de stad Redhill dienen.

(applaus)

Man Dan mag je meteen al beginnen als burgemeester. Zoals gebruikelijk in dit stadje ontvang je de eerste maanden geen loon. Wel krijg je iedere dag twee kippen, iedere maand een varken en mag je gratis drinken in de bar...frisdrank en water, wel te verstaan.

Schorpioen Ik wil eerst iedereen bedanken en een oproep richten: beste mensen laat ons samen van Redhill een uitzonderlijk stadje maken. Laat ons samen bouwen aan de stuwdam, zo kunnen we samen goedkope elektriciteit krijgen en onze huizen moderniseren. Ik zal met de railwaycompagnie onderhandelen. Redhill moet een station krijgen. Ook zullen er verharde wegen moeten komen. In de toekomst zullen auto's over onze wegen rijden. In de stad wil ik alleen paarden en ezels zien, de auto's blijven buiten de stad, tenzij men er iets moet gaan doen. Laat ons samen een groot feest organiseren. Een verbroederingsfeest tussen indianen en blanken.

(gejuich, applaus)

Burgem. En wat doe je met die twee bankrovers?

Schorpioen Leven die nog? (tot de sheriff) Haal die twee bandieten en breng twee lange koorden mee. Je moet die kerels niet in onzekerheid laten leven.

(sheriff af en terug op met twee hulpsheriffs en de twee geboeide boeven. De sheriff draagt ook twee lange koorden. De bandieten staan nu op twee meter van Schorpioen, met knikkende knieën)

Bandiet 1 Genade, genade! (knielt)

Bandiet 2 Wij hebben spijt! Vergeef het ons!

Schorpioen (tot bandiet 1 en bandiet 2) Hoe oud zijn jullie! Jij? (bandiet 1)

Bandiet 1 Zeventien jaar!

Schorpioen En jij?

Bandiet 2 Achttien jaar!

Schorpioen Snotapen! Jullie hebben lang genoeg geleefd. Van jullie komt er toch niets goed meer! (tot sheriff) Geef je revolver! (sheriff geeft zijn revolver aan Schorpioen) Wat verkiezen jullie: de strop of de kogel?

Indiaan Schorpioen, kun jij wel schieten?

Sheriff Excuseer, Schorpioen: jij bent wel drastisch!

Schorpioen Dat moet ook zo!

Bandiet 1 Wij willen de rest van ons leven werken aan de stuwdam.

Bandiet 2 (knikt)

Schorpioen Dat kan niet! Dat is een indiaanse aangelegenheid en ook het werk van de mensen van Redhill.

Bandiet 1 Maar dan gaan we dood.

Schorpioen Wat hebben jullie met die zakken geld gedaan?

Bandiet 2 Wat eten gekocht en ... met mooie meisjes gepraat. Het was echt leuk!

Schorpioen Doodgaan is ook leuk. Maar dat met die meisjes duurde wel iets langere, niet?

Bandiet 1 Die zakken waren veel te vlug leeg...

Schorpioen Ik herhaal mijn vraag: de strop of de kogel. Door mij doodgeschoten worden is een hele eer!

(geen antwoord)

Schorpioen Ik zal jullie nog een kans geven. Jullie gaan in het midden van de straat staan en ik schiet een keer in de lucht en dan schiet ik gericht. Als jullie wegkomen dan zijn jullie vrij, zijn jullie dood dan hebben jullie pech. Vooruit!

Sheriff En wat doe ik nu met die koorden?

Schorpioen Bewaren. Indien de kerels niet hard genoeg lopen dan zullen we die nog nodig hebben. (tot de bandieten) Zijn jullie klaar? (de bandieten stellen zich op en Schorpioen gaat op twee meter afstand staan)

(iedereen volgt gespannen de toestand)

Schorpioen (schiet een keer in de lucht, schrikt zelf van het geluid, wacht dan even, terwijl de twee zich snel uit de voeten maken, lost vlug nog twee schoten, geeft de revolver terug aan de sheriff.)

Sheriff Ik dacht dat jij...

Schorpioen (lacht, stapt naar de burgemeester toe.) Voor jou heb ik een speciale straf voorzien. Jouw ranch wordt teruggegeven aan de rechtmatige eigenaars en het vee wordt verdeeld onder die twee cowboys. Voordat het avond is, ben jij uit mijn gezichtsveld of ik vraag terug de revolver aan de sheriff. Mister Smitt weet alles van jou. Hij keurt mijn plan goed.

(de burgemeester maakt zich uit de voeten.)

Ted (komt traag naar Schorpioen toe) Ik moet mij nog verontschuldigen omdat ik zo...eigenlijk heb in nooit iets moeten hebben van indianen, ik weet niet waarom... Jij hebt mij een andere kijk op indianen gegeven. Wil je mij verontschuldigen?

Schorpioen Was de pizza lekker? Zeker iets te hard gebakken?

Ted Zou ik eens met jou kunnen praten?

Schorpioen Als burgemeester heb ik tijd genoeg om te praten.

Ted Als ik iets voor je kan doen...

Schorpioen Zeker! (kijkt naar Henk) Je zou met je vriend (wijst naar Henk) het bureau van de vorige burgemeester kunnen uitmesten. Alle papieren op een hoop en in brand steken. Het lokaal goed verluchten en bloemen voor de ramen plaatsen. Teken een grote scorpioen op een bord en plaats dat naast de deur. Als je nog tijd overhebt: water op deze stoffige weg. En als je dan nog... (lacht) dan mag je rusten.

Ted (mompelt) Jij bent geen vrouw.

Schorpioen Wat zeg je?

Ted Vrouwen praten zo niet.

Schorpioen Ik ben geen vrouw. Ik ben de burgemeester. En morgen wil ik jullie (Ted en Henk) goed gewassen en geschoren op het grote feest zien: de Powwow van Redhill!

(Ted en Henk naar af)

Schorpioen Ted! (hij komt naar Schorpioen) Het spijt mij: ik had die pizza zo niet moeten behandelen. Ik had hem moeten opeten!

Ted Misschien moeten wij dat nog eens overdoen.

Schorpioen Ik eet alleen indiaans! (draait zich om, wordt gefeliciteerd door de Raad van de Wijzen en vele andere mensen)

(de zanger en de muzikant zingen en spelen spontaan een liedje)

Wat een vrouw, wat een vrouw!
Vrouwen zijn om van te houwen
Maar bazige vrouwen,
Daar kun je niet van houwen.

Wat een vrouw, ...

(de vriend van Schorpioen komt naar haar toe, feliciteert haar en kust Schorpioen, Ted ziet dat nog net voordat hij afgaat.)

Henk Die gaat met de prijzen lopen!

Ted   De prijzen worden aan de meet gegeven. Met zo een vrouw zou ik wel willen
vrijen!

Henk   Probeer eerst een harde pizza

EINDE NEGENDE TAFEREEL

TIENDE TAFEREEL

De powwow

Een open plek even voorbij het dorp. In de verte de rode verweerde bergen.

Rondom: indianen en cowboys door elkaar, met grote cola's in hun hand, popcorn en andere versnaperingen. Muziek. Rechts in het midden: een torentje waarin een indiaan (Longhorn) en een cowboy die zich Tam-Tam noemt, zitten, zij zijn de speakers. Schorpioen staat onderaan de toren en spreekt door de micro. Er heerst een ontspannen sfeer: een grote kermis. Kinderen met ballonnen...

(men kan ook het publiek laten pronostikeren tijdens de pauze van de toneelvoorstelling wie gaat winnen bij deze wedstrijd, ook het aantal punten van de winnende ploeg, tussen de 200 en 400 punten)

Schorpioen Dames en heren: hartelijk welkom op deze eerste Powwow van onze stad Redhill! Ieder jaar organiseert onze stam een indiaans feest met alles erop en eraan, ieder jaar organiseert ook de cowboygemeenschap een rodeo, ook met alles erop en eraan. Vanaf dit jaar noemen wij beide feesten de Powwow van Redhill. Het wordt een pretentieloze competitie. De Powwow van Redhill is het feest van verbroedering en vriendschap! (applaus) Dat de beste moge winnen! (muziek, nationaal lied of dergelijk)

Tam-Tam (met een gezapig cowboydialect, gedreven humoristische stem) Hallo, ladies en gentlemen, ik ben... mijn echte naam ben ik helaas vergeten, zeg maar Tam-Tam jullie nederige dienaar. Naast mij zit er iemand met twee pluimen, een indiaan, denk ik. Twee pluimen is natuurlijk beter dan niets.

Longhorn Hallo! Mijn echte naam is Longhorn en als mijn medespreker nog veel van zijn oren maakt dan zal ik zijn scalp gebruiken, als teken van waardigheid.

Tam-Tam Ik bevind me in uitstekend gezelschap. Dank je wel, Longhorn. We gaan d'er straks eentje drinken, beste broeder. (plots ernstig) We staan nu recht voor de openingsceremonie.

(Iedereen staat recht, het gepraat houdt op. De nationale hymne weerklinkt, gevolgd door een kort gebed op cd. Van zo ver als mogelijk, eventueel vanuit de zaal, komen 2 indianen en 2 cowboys op. (volgorde: cowboy, indiaan, cowboy, indiaan) zij lopen en dragen ieder een vlag die moet wapperen (gebruik eventueel kleinere vlaggen gemaakt van lichte stof). De vlaggen (Amerikaanse vlag, de staat Californië, andere vlaggen...) moeten de eenheid symboliseren tussen de indianen en de cowboys. De indianen hebben aan hun vlag een pluim hangen, ... Ze komen op en lopen op het podium nog een rondje. Tot slot blijven ze staan voor het podium. Zo groeten zij de notabelen (Schorpioen, de Raad van de Wijzen van de indianen, de sheriff en anderen. Zij blijven staan totdat de muziek ophoudt. Tijdens het applaus lopen zij vlug weg.

In heel dit feest moet snelheid zitten!

Het volgende gedeelte van het feest: het bullrijden.)

Tam-Tam En nu dames en heren: het bullrijden. 12 seconden volstaan.

(Een indiaan kruipt op een "plastieken rund" dat achter een omheining staat. Het rund (een stier?) is vastgemaakt op een onderstel met 4 wielen.)

(Er klinkt een elektronisch signaal, men doet de houten poort open en het rund wordt van de “stal” geduwd. Het rund moet kunnen bewegen en schijnbaar gekke bewegingen maken. De ruiter mag zich maar met één hand vasthouden. Het komt erop aan dat de ruiter zeker 12 seconden op het dier blijft zitten. Technisch kan men het rund opstellen zodat de poten op veren komen te staan, door het onderstel plots naar links, rechts, vooruit of achteruit te bewegen zal het rund ook bewegen en soms overhellen naar de een of andere zijde. Men kan blad- of spiraalveren gebruiken. Men moet echter rekening houden met de beweging van de veren en het gewicht van rund en ruiter samen.

Voor het rund loopt een clown die de aandacht van het dier afleidt, zeker wanneer de ruiter van het dier geworpen wordt.

Normaal verloopt zo een “bullrijden” gevaarloos. Probeer dit technisch eerst uit. Men kan ook een soort matras leggen in de buurt waar de ruiter van het dier zal geworpen worden; men kan ook de ruiter ondersteunen als hij valt. Dit moet spectaculair gepresenteerd worden. Eens de ruiter van het dier is, treedt de clown op: hij moet de aandacht van het dier afleiden en men moet het terug in de box proberen te krijgen.

In het echt wordt iedere keer een ander dier gebruikt. De dieren gaan wild te keer omdat met een soort koord de geslachtsdelen van de stier of een ander rund, gekneveld worden en dat doet pijn. Punten worden gegeven na de 12 seconden dat de ruiter op het dier is blijven zitten en ook volgens de moeilijkheidsgraad, zeg maar de sensatie, en de behendigheid van de ruiter. Hier zullen 2 indianen tegen 2 cowboys in het strijdperk treden. De spelers die publiek vormen moeten supporteren (voor indianen of voor cowboys), ook het toneelpubliek kan hier actief aan meedoen. Men kan bijvoorbeeld samen met de speakers tellen: 1, 2, 3, 4, ... In het echt gebeurt dat niet. Bij minder dan 12 seconden zegt de speaker droog: “No time”.

De punten worden pas een tijdje na de wedstrijd gegeven.

(Het tijdsignaal heeft weerklonken, de deur is open, men duwt de stier vooruit, de indiaan heeft moeite om op het dier te blijven, men telt: 1, 2, 3, ... na 8 vliegt de indiaan door de lucht met een luide kreet, hij valt op de matras, de clown dirigeert de stier terug naar het hokje en een cowboy neemt plaats op het dier)

Tam-Tam (aanstands na het vallen van de indiaan, droog) No time.

(een streepje muziek, het elektronisch signaal en een cowboy (Ted, de zoon van de sheriff, ondergaat hetzelfde lot als de vorige ruiter, na 11 valt hij van het dier.)

Tam-Tam No time!

(een streepje muziek, een indiaan op het dier, het signaal, de deur draait open. Het schijnt niet te lukken, toch heeft hij geluk: het signaal van de 12 seconden weerklinkt, gejuich bij de indianen, de cowboys zijn schijnbaar ongelukkig. Een streepje muziek en zelfde ceremonieel. Nu komt er weer een cowboy aan de beurt. Men telt: 1, 2, en dan weerklinkt na 12 seconden het signaal: gejuich bij de cowboys)

(men kan ook 6 ruiters aanduiden in de plaats van 4, dit is de keuze van de regisseur)

Longhorn Dames en heren, de jury is aan het beraadslagen. Ik hoor hun hersens tot hier kraken. Ondertussen: de hinderniswedloop.

(Medewerkers van de feestorganisatie plaatsen drie grote ronde tonnen over het podium verspreid. Het is de bedoeling dat de deelnemers om beurten om het snelst zo een

ronde afleggen. Misschien mag men ook twee ronden vooropstellen. In het echt gebeurt zo een ronde op een terrein zo groot als een voetbalveld en zit de deelnemer op een snel paard. Zodra het paard voorbij een elektronische signaalgever komt, klinkt het signaal, na de ronde komt het paard terug voorbij de signaalgever en weerklinkt het eindsignaal. De snelste tijd telt, strafpunten voor het aanraken van een van die hindernissen. Hier kan men gewoon twee rondjes laten lopen of de deelnemer op een paard bestaande uit 2 personen laten gaan zitten. Het aantal rondjes kan men bepalen. Mits wat oefenen lukt het de “paarden” zeker om wat snelheid te halen. Ook deze act moet sensatie geven!

Tam-Tam (wanneer iedereen klaar staat, -de eerste deelnemer is een cowboy, de tweede een indiaan, de derde een cowboy, de vierde een indiaan- weerklinkt het elektronische signaal en spurt de eerste deelnemer en maakt zijn rondje(s). Het publiek moedigt aan. Het is aan de regisseur om te bepalen wie de hindernissen omver loopt enz.)
Een snelle cowboy! (muziekje) (gejuich bij de cowboys bij het einde van de proef, het elektronische signaal klinkt)

Tam-Tam Een snelle indiaan! (kijkt naar Longhorn) Kan dat? (reactie van de indianen)
(de regisseur bepaalt wat de indiaan er van terecht brengt, reacties van publiek enz.)

Longhorn Een snelle cowboy! (kijkt naar Tam-Tam) Kan dat? (reacties van de cowboys)
(de regisseur bepaalt hoe dit afloopt.)

Tam-Tam Een snelle indiaan, dat kan niet! (geluid van de indianen, zelfs de cowboys protesteren. Tijdens dit spel lopen de spelerstoeschouwers op het podium rond met hun cola in een grote gesloten drinkbeker met sprietje, en emmertje met popcorn)

(streepje muziek)

Longhorn De jury heeft beslist. Voor het bullrijden: De cowboys behaalden 61 punten de ...indianen 63 punten!

(gejuich, en boegeroep)

Tam-Tam Ook de volgende proef is een behendigheidsproef. De ruiter (eventueel een deelnemer met alleen een lasso) (eventueel op een paard gevormd door 2 personen) zal met zijn lasso proberen zo vlug mogelijk een klein rund te vangen en de poten samen te binden. Wanneer hij zijn handen ophoog steekt eindigt zijn tijd. Succes!

(vanaf het signaal vertrekt de ruiter van rechts achter, het jong rund (iemand die op handen en voeten loopt) van links achter. Normaal komen ze bij elkaar in het midden van het podium. De ruiter krijgt maar enkele seconden om het rund met de lasso te vangen, de poten samen te binden en zijn handen omhoog te steken. Wanneer dat niet lukt klinkt het signaal en de droge mededeling: No time!)

Longhorn (na eerste deelnemer, een cowboy) No time!

Longhorn (na de volgende deelnemer, een indiaan) Time, time!

Tam-Tam (na de derde deelnemer, een cowboy) No time!

Tam-Tam (na de vierde deelnemer, een indiaan) No time! Wij wachten nu op de punten van de jury van de vorige proef! (iemand geeft een papiertje) Cowboys: 79 punten (gejuich bij de cowboys) Indianen: 80 punten! (gejuich bij de indianen)

(streepje muziek, de jury drinkt iets, even lopen wat mensen rond, een soort pauze dus)

Longhorn De uitslag. De indianen 60 punten, de cowboys 62 punten. (gejuich, ...)

Tam-Tam Nu volgende de klassieke Powwowdansen. De deelnemers worden verzocht hun nummer zichtbaar te dragen. Voor het eerst nemen gewone cowboys deel aan een traditionele indianendans.

Longhorn (tot Tam-Tam) Kan dat met kromme benen?

Tam-Tam Daar zul je nog van verschieten! (tot de cowboys) Cowboys, geef gas!

Longhorn Broeders, trommel er op los!

(een kleurrijke groep uitgedoste indianen van verschillende stammen en cowboys komen op de danspiste staan. Ze wachten op de muziek)

Longhorn Broeders! Broeders! Wij verwelkomen de broeders uit de verschillende stammen uit Californië (met hun vlag, zij steken hun handen omhoog, gejuich), uit Wyoming (opnieuw gejuich), uit Alaska! (gejuich) en de andere staten van Amerika. Wij verwelkomen ook de veteranen van de voorbije oorlogen: Vietnam, Panama en de oorlogen van de voorbije jaren. (telkens komen kleine groepjes oud-strijders op met hun vlag, gejuich) Graag even stilte om onze overleden broeders te gedenken! (even is het heel stil) Wij verwelkomen ook de cowboys uit Redhill en de indianen van deze stad, onze stad! (gejuich. De oud-strijders, oude mannen, stellen zich terug op naast de "danspiste": ze krijgen cola en popcorn aangeboden)

(de juryleden, die zich in de buurt van de tribune bevond, stappen met papier en balpen naar de verschillende plaatsen vanwaar zij de dansenden zullen observeren)

Tam-Tam Dat de besten mogen winnen!

(geluid van indiaanse trommels. Iedereen begint te dansen op de typische indianenritmes. Men draait rond volgens de draairichting van de zon. Men vult het hele podium. Sommige indianen blijven lange tijd op dezelfde plaats. De cowboys doen hun best, maar in het begin lukt dat niet. Later valt het wel mee. Ook Ted, Henk en de studiegenoot van Schorpioen dansen mee. De studiegenoot van Schorpioen danst op zeker moment naast haar en doet lief. Henk, die naast Ted danst merkt dat op en maakt gebaren naar Ted en wijst naar Schorpioen.

Het dansfeest wordt besloten met een square dans, indianen langs de ene zijde cowboys langs de andere zijde. Na het dansen: applaus en gejuich.)

Tam-Tam De uitslag...(kijkt rond) De jury schijnt verloren gelopen te zijn. (kijkt nogmaals rond, de jury komt naar het podium en zij beginnen te discuten en maken schijnbaar ruzie, terwijl het maar gespeeld is. Ze slaan met hoeden en andere voorwerpen) De uitslag...(Tam-Tam kijkt naar de jury die weer begint te ruziën) het zal een probleem zijn, dames en heren!

Longhorn Het zal helemaal geen probleem zijn want wij zijn corrupt. Wij zijn omkoopbaar!

Tam-Tam Het moet eerlijk gebeuren! (kijkt omhoog) De cowboys hebben 395 punten en hebben gewonnen! (de cowboys werpen hun hoed omhoog en juichen luid)

Longhorn De indianen hebben 299 punten plus euh...dat maakt 395 punten!

Tam-tam Dat is net evenveel, kan dat?

Longhorn Vraag dat maar aan de jury! (de jury is nog aan het ruziën)

Tam-Tam (en Longhorn samen) De besten hebben gewonnen! Applaus! (luid applaus)

Longhorn En nu de verrassing van de dag: er is gratis drank en eten voorzien voor iedereen!(luid hoerageroep. De jury houdt op met gemaakt ruziën en stormt naar de overkant waar men met schotels drank en versnaperingen klaar staat.)

(Schorpioen bedankt de twee speakers, de jury, de Raad van Wijzen en allen die bij de organisatie betrokken zijn. Haar studievriend biedt Schorpioen een drankje aan, hij doet vertrouwelijk.)

Ben Toen ik jou leerde kennen, dacht ik dat jij helemaal anders was. Jij bent een formidabele vrouw. Zo een vrouw...

Schorpioen Is dit een soort liefdesverklaring?

Ben Misschien wel. Ik vind de juiste woorden niet. Maar je begrijpt me toch?

Schorpioen Ja!

Ben En wat zou je willen antwoorden?

Schorpioen Later zal ik er eens over nadenken. Vlotten de werken aan de stuwdam volgens je wens?

Ted (is naast Schorpioen komen te staan) Een geweldig feest! Wie had er eigenlijk gewonnen?

Schorpioen Gewonnen? Iedereen heeft gewonnen! Het ging hem om de verbroedering, niet om de punten! Ik wist niet dat jij kon vliegen!

Ted Alleen als het allemaal een beetje meezit. Wanneer gaan wij een ...pizza eten?

Schorpioen Een pizza? Een leuk idee. Wacht even! (Schorpioen even weg)

Ted Ze voelt iets voor mij!

Henk Ik heb zo een voorgevoel dat jij ook wat zult gaan voelen! Alhoewel...

Schorpioen (op met een grote pizza. Ze neemt die in de hand met de bedoeling die tegen Teds gezicht te plakken, maar Ted ziet dat tijdig en loopt weg, Schorpioen loopt achter Ted. Die weet zich te verstoppen achter een paar indianen.)

(De zanger met gitaar en de muzikant met zijn nieuwe harmonica gaan voor de micro staan en spelen DE POWWOW VAN REDHILL) Alle spelers zingen mee.

De Powwow van Redhill
Is de powwow van mijn leven.
Geven en nemen, soms beven.

De powwow van Redhill
Is een stuk van mijn leven
Hier wordt geboren
Wat morgen moet verder leven

De powwow van Redhill
Is vriendschap voor het leven
Hier leer je geven en nemen.

(na het lied stormt Schorpioen op Ted af. Hij was even zichtbaar voor Schorpioen. Het lukt haar om die pizza tegen Ted zijn voorhoofd te slaan. Alles loopt er af. Men lacht met Ted, die ongelukkig is: zo vernederd te worden voor iedereen! Schorpioen kuist het wat af en vaagt het aan Teds mooi hemd. Hij houdt zijn hoofd wat schuin en Schorpioen geeft hem een klinkende zoen. Luid applaus!

Terwijl het doek toegaat klinkt de muziek van het lied DE POWWOW VAN REDHILL

EINDE DOEK TOE